

Fides

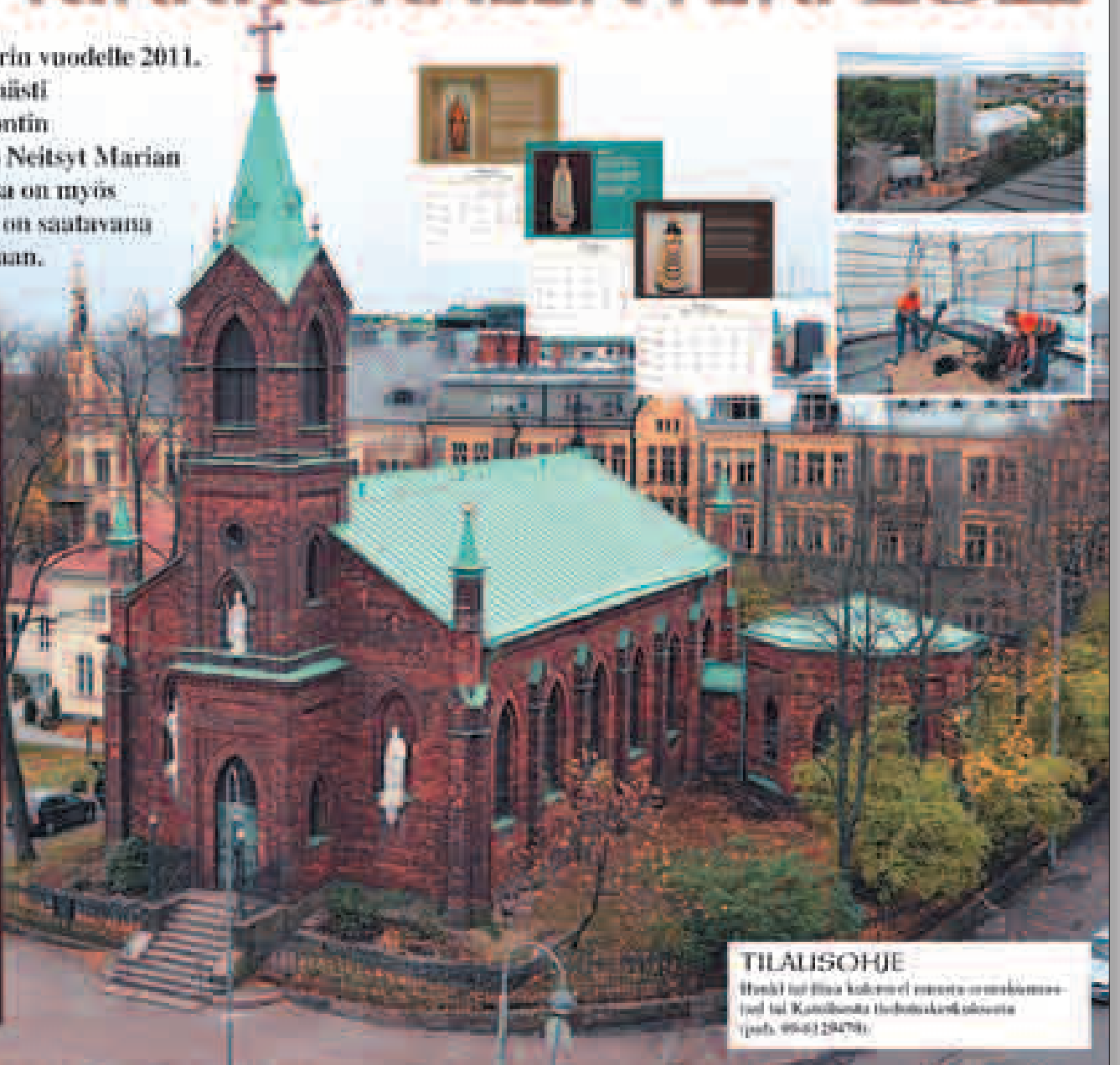
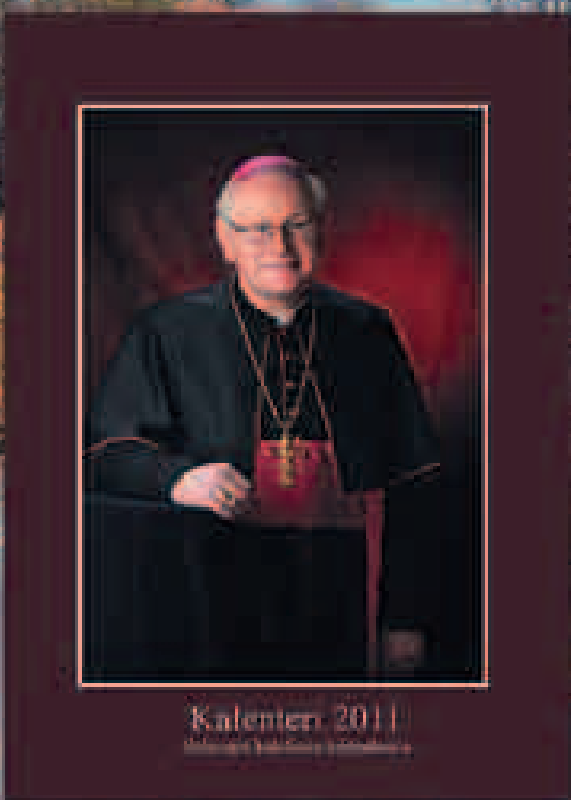
73. vuosikerta
ISSN 0356-5262

5.11.2010

Katolinen hiippakuntalehti | 2/2010 Katolskt stiftsblad

KATOLINEN KIRKKOKALENTERI 2011

Hiippakunta on julkaissut seinäkalerin vuodelle 2011. Kalerin tuotto menee lyhentämättömästi Pyhän Henrikin Katedraalin kattoremontin rahoittamiseksi. Kalerin teemana on Neitsyt Marian patsaat seurakunnissamme. Kalerissa on myös tärkeimmät katoliset juhlat. Kaleria on saatavana jokaisesta seurakunnasta 1 euron hintaan.

TILALISOHJE

Ilman lisä maksua kalenteri on saatavana seurakunnista ja Katolisesta tiedotuskeskuksesta (puh. 0902 28478).

Pyhän Henrikin katedraalin katon kunnostaminen ja kirkon 150-vuotisjuhla antavat kaksi hyvää syytä hankkia uusi hiippakunnan seinäkaleri, jossa esitellään Neitsyt Marian patsaita seurakunnissa ja keskuksissa. Kalerin kanssa on laadukas, virallinen kuva piispa Teemusta.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

OHJELMA

6 Seurakunnat

II Tapahtumat

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALI 150 VUOTTA

3 Piispan saarna

7 Katedraalin hieno juhla

8 Kreivitär Leopoldina Cicogna

10 Aina vain katolilainen

ARTIKKELEITA

12 Suomen Caritas 50 vuotta

13 Tystnaden i himmelen

14 Kolumni: Kristillisen avioliiton solmiminen

LUKIJOILTA

14 Hawking: Sodanjulistus luomisopille vai looginen katastrofi

15 Hiukan lisää Pyhistä ja pyhistä

15 Filistealaisista

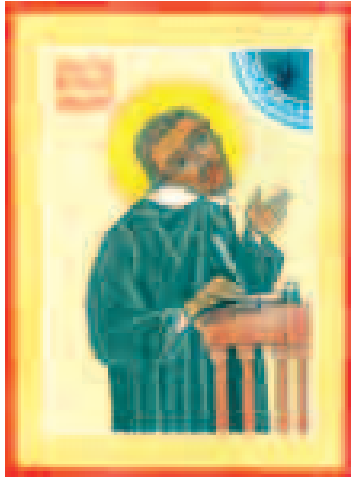
NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Jeesus ja avioliitto

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Vihan hedelmiä

Lokakuun viimeisen päivän pommi-iskussa suuressa syyrialaiskatolisessa seurakuntakirkossa Bagdadissa kuoli viitisenkymmentä Irakin katolilaista. Saman verran messuun osallistujia haavoittui. Heillä ei ollut mitään tekemistä al-Qaida-terroristien kanssa, he eivät olleet uhkana kenellekään, he eivät ampuneet ketään eivätkä räjäyttäneet ketään. Ja kuitenkin väitetään, että kirkko oli tiettyssä mielessä

luonnollinen kohde islamin nimeen vannoville terroristiteille, joille länsimaat, Yhdysvallat etunenässä, ovat vihan kohteita ja kristillisen uskon symboleita.

Terrorismin syvin olemus lienee siinä, ettei enää uskota hyvään, hyvän toteutumiseen maailmassa, ettei anneta hyvälle mahdollisuutta omassa elämässä. Monesti siihen voi olla ihan ymmärrettäviä syitä – ymmärrettäviä, mutta ei hyväksyttäviä. Epäoikeudenmukaisuudet, aineellisen tai henkisen itsemääräämisoikeuden riisto, väkivalta, ja myös ylpeys ja kateus johtavat ihmisen koston ja vihan kierteeseen, jota on vaikea katkaista.

Kuitenkin kirkkoon hyökkääminen on kerta kaikkiaan väärin. Se on väärin, koska kristinuskolla ei ollut todellisuudessa osaa eikä arpaa Irakin sodassa tai maan nykyisessä tilanteessa. Se on väärin, koska länsimaat eivät

ole nimenomaisesti kristillisiä valtioita, pitäähän paavikin tarpeellisenä niiden uudelleen evankelioimista. Hyökkääminen oli myös julmaa, koska kristinuskon on todellinen rauhan uskonto – kirkot puhuvat todellakin ihmisarvon kunnioittamisesta kaikkialla, ne edistävät rauhaa ja oikeudenmukaisuutta.

Mitä kirkkoon hyökkäämisellä sitten voi kuvitella saatavan aikaan? Huomiota – se on totta, olkoonkin, että esimerkiksi Suomessa media ohitti tapahtuneen pikku-uutisena. Vaikutusvaltaa – tuskin, sillä kukaan ei ole kiinnostunut neuvottelemaan sellaisen joukon kanssa, joka summittaisesti surmaa viattomia, rauhanomaisia siviilejä näiden osallistuessa jumalanpalvelukseen. Viime kädessä väkivallanteot vain vahvistavat niitä voimia, jotka tavalla tai toisella haluavat nujertaa terroristien pyrkimykset.

Al-Qaida-terroristien hyökkäys voidaan tulkita islamistien vihan osoitukseksi kristittyjä kohtaan. Samoin se on jälleen yksi osoitus siitä todellisesta uhkasta, joka kristittyjen yllä Irakissa on. Sadat tuhannet kristityt ovat viime vuosina joutuneet pakenemaan synnyinmaastaan, jättämään kotinsa ja sukulaisensa vain sen tähden, että he tunnustavat muuta uskoa kuin islamia.

Mitä me voimme tehdä vahvistaaksemme rauhanprosessia Irakissa ja tukeaksemme paremmin maan vanhaa kristillistä yhteisöä?

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

Täydellinen ane vainajien puolesta tavanomaisin ehdoin myönnetään niille uskoville, jotka marraskuun 1. ja 8. päivän välisenä aikana hartaasti käyvät hautausmaalla tai muuten rukoilevat kuolleiden puolesta.

6.11. la, KAIKKIEN POISNUKKUNEIDEN USKOVIEN MUISTOPÄIVÄ – VAINAJIEN PÄIVÄ

7.11. KAIKKIEN PYHIEN JUHLA – PYHÄINPÄIVÄ, juhlapyhä (IV)

1L Ilm. 7: 2-4, 9-14
Ps. 24: 1-2, 3-4ab, 5-6. - 6
2L 1. Joh. 3:1-3
Ev. Matt. 5:1-12a

14.11. KIRKKOVUODEN 33. SUNNUNTAI (I)

1L Mal. 3:19-20a
Ps. 98: 5-6, 7-9a, 9bcd. - 9d
2L 2. Tess. 3:7-12
Ev. Luuk. 21:5-19

PYHÄN ISÄN PÄIVÄ (14.11.): Rukouspäivä pyhän isän puolesta. Kolehdi kerätään Pyhän istuimen hyväksi.

21.11. (kirkkovuoden 34. sunnuntai) KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä (II)

1L 2. Sam. 5:1-3
Ps. 122: 1-2, 3-4a, 4b-5. - 1
2L Kol. 1:12-20
Ev. Luuk. 23:35-43

KIRKKOVUOSI 2010-2011

Sunnuntaiden tekstit: vuosi A
Arkipäivien tekstit: lukukappaleiden kirja I

28.11. ADVENTIN I SUNNUNTAI (I)

1L Jer. 33:14-16
Ps. 25: 4-5ab, 8-9, 10+14. - 1b
2L 1. Tess. 3:12 - 4:2
Ev. Luuk. 21: 25-28, 34-36

Adventtiuhri kerätään adventin aikana Caritaksen ilmoittaman kohteen hyväksi.

Fideksen vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	aineisto	aika*						
			05	09.04.	23.04.-23.05.	10	03.09.	17.09.-10.10.
01	01.01.	15.01.-14.02.	06	07.05.	21.05.-13.06.	11	24.09.	08.10.-07.11.
02	29.01.	12.02.-07.03.	07	28.05.	11.06.-01.08.	12	22.10.	05.11.-28.11.
03	19.02.	05.03.-28.03.	08	16.07.	30.07.-29.08.	13	12.11.	26.11.-19.12.
04	12.03.	26.03.-25.04.	09	13.08.	27.08.-19.09.	14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

KATOLINEN
HIIPPAKUNTALEHTI
FIDES

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

KATOLSKT
STIFTSBLAD
FIDES

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informations-tjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK

I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER

info@catholic.fi

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
NORDEA
101430-237491

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Uusia kardinaaleja

Paavi **Benedictus XVI** ilmoitti yleisaudienssin lopussa 20.10.2010 yhteensä 24 uuden kardinaalin nimittämisestä. Kardinaalikonsistori pidetään marraskuun 20. päivänä.

Uudet kardinaalit ovat (suluissa syntymävuosi):

1. **Angelo Amato SDB**, Pyhäksi julistamisen kongregaation prefekti (1938)
2. **Antonio Nguib**, Aleksandrian koptilais-katolinen patriarkka (1935)
3. **Robert Sarah**, Paavillisen oikeudenmukaisuuden ja rauhan neuvoston puheenjohtaja (1945)
4. **Francesco Monterisi**, Paavillisen San Paolo fuori le mura -basilikan arkkipappi (1934)
5. **Fortunato Baldelli**, Apostolisen katumusoi-keusistuimen ylin katumustuomari (1935)
6. **Raymond Leo Burke**, Apostolisen signatuurin prefekti (1948)
7. **Kurt Koch**, Paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston puheenjohtaja (1950)
8. **Paolo Sardi**, Paavillisen talouden varakamreeri (1934)
9. **Mauro Piacenza**, Papis-ton kongregaation pre-fekti (1944)
10. **Velasio De Paolis CS**, Pyhän istuimen talous-asioiden prefektuurin puheenjohtaja (1935)
11. **Gianfranco Ravasi**, Paavillisen kulttuuri-neuvoston puheenjoh-taja (1942)
12. **Medardo Joseph Mazombwe**, Lusakan emeritusarkkipiispa (1931)
13. **Raul Eduardo Vela Chiriboga**, Quiton emeritusarkkipiispa (1934)
14. **Laurent Monsengwo Pasinya**, Kinshasan arkkipiispa (1939)
15. **Paolo Romeo**, Paler-mon arkkipiispa (1938)
16. **Donald William Wuerl**, Washingtonin arkki-piispa (1940)
17. **Raymundo Damasceno Assis**, Aparecidan ark-kiipiispa (1937)
18. **Kazimierz Nycz**, Varso-van arkkipiispa (1950)
19. **Albert Malcolm Ranjith Patabendige**

20. **Reinhard Marx**, Mün-chenin ja Freisingin arkkipiispa (1953)
21. **Josè Manuel Estepa Llaurens**, Espanjan emeritusotilaspiispa (1926)
22. **Elio Sgreccia**, Paavilli-sen elämän akatemian emerituspuheenjohtaja (1928)
23. **Walter Brandmüller**, Paavillisen historiatie-teiden toimikunnan emerituspuheenjohtaja (1929)
24. **Domenico Bartolucci**, Paavillisen sikstiini-läiskappelin kuoron kunniajohtaja (1917)

Mikäli kardinaalikunnassa ei tapahdu muita muutoksia ennen konsistoria, on kirkossa sitten yhteensä 223 kardinaalia, joista 123 on alle 80-vuotiaita ja siten oikeutetuja äänestämään mahdollisessa konklaavissa, mikäli sellainen järjestettäisiin nyt.

KATT/VIS

Helsingin piispan lausunto Irakin pommi-iskusta

Irakin pääkaupungissa Bagdadissa sunnuntaina sattuneessa välikohtauksessa on tietojen mukaan kuollut ainakin 40-50 täysin sivullista syyrialaiskatolisen kirkon liturgiaan osallistunutta ihmistä ja yli 50 on haavoittunut. Katolinen kirkko tuomitsee tällaisen väkivallan käytön ehdottomasti ja pyytää kaikkia Irakin kriisin osapuolia osoittamaan oikeudenmukaisuutta sekä sellaista kunnioitusta ihmisten arvokkuutta kohtaan, ettei väkivaltaa enää pidettäisi ratkaisuna mihinkään ongelmaan.

Surullisena ja järkyttynään tästä järjettömästä teosta haluan ilmaista osanottoni kaikille uhrien omaisille ja niille, jotka menettivät iskussa läheisiään. – Olkoon ylösnoussut Kristus heille kaikille lohdun ja toivon varma merkki. Pitäkään hän myös huolta niistä, jotka iskussa loukkaantuivat.

On mahdollista, että jotkut lukuisista Irakista Suomeen muuttaneista katolilaisista ovat myös menettäneet sukulaisiaan. Heitä haluan erityisesti tukea tänä aikana, jolloin irakilainen yhteiskunta on uudelleen järjestäytymässä. – Antakoon Kristuksen kärsimys heille vahvuutta kestää koettelemukset ja rukoilla sen puolesta, että Irakista tulisi jälleen hyvä ja turvallinen maa asua kaikille ihmisille uskontokunnasta riippumatta.

Neitsyt Marian, kristittyjen avun, puoltorukouksiin turvautuen,

Helsingissä 1.11.2010

+ Teemu Sippo SCJ, Helsingin piispa

Piispan saarna Pyhän Henrikin katedraalin 150-vuotisjuhlamessussa 24.10.2010.

Hyvät seurakuntalaiset ja ystävät,

Kun ajattelen Pyhän Henrikin kirkkoa, Pyhän Henrikin katedraalia, mieleeni nousee ensimmäiseksi luonnehdinta "vaatimaton". Me nimitämme piispankirkkoamme katedraaliksi, vaikka se ei kooltaan tee katedraalin vaikutelmaa. Se kuvastaa vaatimattomuudellaan pientä katolista hiippakuntaamme. Jotakin vuosia sitten Kölnin arkkipiispa, kardinaali Joachim Meisner oli tulossa vieraaksi kirkkoamme. Silloin en välttynyt vertailemasta Kölnin tuomio-kirkkoa omaan katedraaliimme, ja ajattelin vain, miten vähäpätöiseltä me mahdammekaan tuntua suuren katedraalin piispan silmissä. Hänen uskomattoman mahtavaan katedraaliinsa mahtuisi monta Henrikin kirkkoa. Kun kardinaali sitten tuli, hän ensin polvistui rukoilemaan penkissä ja astui sitten alttarin eteen, levitti kätensä ja sanoi: "Tämä on jotakin arvokasta."

Tämä avasi silmäni näkemään kirkossamme jotakin myös olen-naista. Piispankirkoksi, katedraaliksi ei tee suuruus tai rudas koristeellisuus, vaan ennen muuta piispanistuin ja se järjes-tys, joka katedraaliin kuuluu ja huolenpito siitä, että kaikki on arvokasta ja palvelee liturgiaa

ja hartautta. Piispa Paul Verschurenin aikana kirkko uudis-tettiin Vatikaanin toisen kon-siilin jälkeisten suuntaviivojen mukaan siten, että alttari siirrettiin keskelle kuoria, piispanistu-in entisen alttarin kohdalle ja taber-naakkeli sivukappeliin. Tämä aikanaan rohkea päätös allevii-vaa kirkon merkitystä katedraa-lina, hiippakunnan paimenen kirkkona ja näin koko hiippakun-nan symbolina.

Yksinkertainen vaatimatto-muus ja arvokkuus saavat aikaan sen, että ilmapiiriä Pyhän Henri-kin kirkossa voi luonnehtia 'har-taaksi'. Lukemattomat ihmiset ovat sanoneet, että tässä kir-kossa on helppoa rukoilla. Kun ulko-ovi sulkeutuu, vallitsee täällä syvä rauha, joka kutsuu hiljaisuuteen ja rukoukseen. Jos seinät osaisivat kuulla ja puhua, ne kertoisivat lukemattomista hiljaisista rukouksista, hartaista pyynnöistä ja kiitoksista ja ylis-tyksistä.

Tämä kirkkorakennus antaa tilaa yksityiselle henkilökohtai-selle rukoukselle, ihmisen sielun ja Jumalan syvälliselle kohtaami-selle. Mutta samalla se mahdol-listaa yhteisen kokoontumisen, yhteisen rukouksen ja jumalan-palveluksen vieton. Me koh-taamme läsnäolevan Kristuksen tabernaakkeliin konsekroiduissa

hostioissa. Vaikka kirkossa ei olisi ketään, niin silti tabernaak-keliin osoittava punainen valo ilmaisee, että Kristus on läsnä täällä. Me voimme tuntea hänen läsnäolonsa, tervehtiä häntä ja polvistua hänen eteensä.

Kirkkorakennus, joka kuuluu meille kaikille, antaa meille erityisen mahdollisuuden kokea rakastavan ja pelastavan Jumalan läsnäolo keskelläme, elämän kaikissa tärkeissä vaiheissa ja tapahtumissa. Kastekappelissa tuhannet lapset ovat saaneet vastaanottaa Jumalan armon ja rak-kauden merkin kasteen sakra-mentissa ja aloittaneet kristityn elämänvaelluksen. Tuhannet lapset ovat saaneet ensimmäistä kertaa kokea syvällisen yhteyden itsensä ja Jumalan välillä mennessään ensimmäistä kertaa pyhälle kommuuniolle. Samoin tuhan-net nuoret ovat vahvistuksen sakramentissa saaneet vastaan-ottaa Pyhän Hengen ylenpaltti-set lahjat. Tuhannet morsiusparit ovat täällä sinetöineet tärkeän elämänratkaisunsa, sydämestään luvanneet toisilleen rakkautta ja uskollisuutta Jumalan edessä. Lukemattomat ihmiset ovat iloin-neet täällä päästessään katolisen kirkon täyteen yhteyteen.

Rippituolissa ovat tuhannet uskovat saaneet vapautuksen ja uuden alun iloisen mahdolli-

suuden parannuksen sakramen-tissa. Monet ovat kokeneet täällä huojuksen vastaanotettuaan sairaiden voitelun. Täällä on siu-naustilaisuuksissa jätetty hyväst-it monille vainajille ja rukoiltu edesmenneiden rakkaittemme sielujen puolesta.

Ennen muuta kirkko on tarjon-nut mahdollisuuden päivittäiseen ja erityisesti sunnuntain kii-tosjuhlaan, eukaristian viettoon, hengelliseen rakentumiseen, ja syvälliseen eukaristisen Kristuk-sen kohtaamiseen.

Sankt Henrikskyrkan byggdes intill Brunnsparken för 150 år sedan, till en början främst för de polska och litauiska soldater i den ryska armén som var stationerade i Helsingfors. Största delen av prästerna var polacker. Redan innan Finland blev självständigt hade också några holländska Jesu Hjärta-präster verkat i landet och i synnerhet efter självständighe-ten kom Jesu Hjärta-präster till vårt land i stället för de polska prästerna. Från att ha hört till Mohilevs ärkestift blev Finland ett apostoliskt vikariat år 1920 och då blev Sankt Henrikskyrkan också en biskopskyrka med biskopsstol. Vikariatet blev Hel-singfors stift år 1955.

Under historiens lopp har några finländska präster också varit kyrkoherdar i Sankt Henrik;

pater Wilfrid von Christier-son och en kort tid pater Adolf Carling i början av 1900-talet; och från 1985 till 2002 var jag själv kyrkoherde i Sankt Henriks katedralförsamling. Sedan år 2002 har den neokatekumena-lavägens präster ansvarat för verk-samheten i församlingen.

Under vår kyrkas 150-åriga historia har ett antal renoveringar och förnyelser genomförts. Väldigt lite av den ursprungliga kyrkointeriören finns kvar.

En självklarhet är att kyrkan är väldigt viktig och älskad i vår växande församling. Vi gläder oss åt att vi nu kan använda den efter ytterligare en renovering.

Tänään iloitsemme siitä, että pitkäaikainen kirkon katon korjaus on valmistunut ja kiitämme kaikkia niitä, jotka työl-lään tai lahjoituksillaan ovat edesauttaneet korjaustyössä, niin että tänään saatamme viettää Pyhän Henrikin katedraalin 150-vuotisjuhlaa.

Ennen muuta kiitämme Jumalaa, että meillä on tämä rakas Pyhän Henrikin katedraali, jossa voimme yhä uudel-leen viettää yhteyttämme Juma-laan yksin ja yhdessä toistemme kanssa.

Amen.

Uskontojen johtajien vetoamus uskonnon-opetuksen puolesta:

Uskonnonopetus vahvistaa uskonnonvapautta

Moniarvoisessa ja monikulttuurisessa yhteiskunnassa erilaisuuden kohtaaminen ja kunnioittaminen edellyttävät oman kulttuurin ja uskonnon ymmärtämistä ja sisäistämistä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa kansainvälisesti korkeatasoinen oman uskonnon opetus vahvistaa uskonnonvapauden toteutumista. Nykytilanne luo tälle opetukselle hyvän pohjan.

Kolmen monoteistisen uskonnon edustajina korostamme, että nykyinen perusopetuksen uskonnonopetuksen malli turvaa parhaiten myös uskontojen ja kulttuurien keskinäisen vuoropuhelun. Uskonto on ihmisen ja ihmisyyden erottamaton osa.

Koulun yhteisten tavoitteiden mukainen omaa uskonnollista perinnettä arvostava uskonnonopetus luo myönteistä pohjaa kotoutumiselle. Yhteiskunnan hoitama uskonnonopetus vahvistaa myös yhteiskuntarauhaa.

Uskonnon tuntimäärän ehdotettu leikkaaminen tai uskontotuntien korvaaminen yleisellä etiikan opetuksella vaarantaa nykyisen, hyvin toimivan järjestelmän. Sitä kehittämällä voidaan edelleen edistää erilaisuuden kohtaamista ja kunnioittamista kouluyhteisössä.

Pienten uskontoryhmien vähimmäisoppilasmäärän nostaminen olisi lainsäädäntömme yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen. Lisäksi se kohdistuu juuri niihin vähemmistöihin, joille oman uskonnon opetus on erityisen tärkeää kotoutumisenkin kannalta. Hyvin toimivaa valtakunnallista järjestelmää kannattaa kehittää eikä romuttaa vähäisten säästöjen takia.

Toistamme Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teema-vuonna 2008 esittämämme vetoamuksen laadukkaana uskonnon-opetuksen puolesta, mikä edellyttää myös laadukasta uskonnon-opettajien koulutusta.

Helsingissä 18.10.2010

Arkkipiispa Kari Mäkinen, Suomen evankelis-luterilainen kirkko

Arkkipiispa Leo, Suomen ortodoksinen kirkko

Piispa Teemu Sippo, Katolinen kirkko Suomessa

Puheenjohtaja Gideon Bolotowsky, Suomen Juutalaisten Seurakuntien Keskusneuvosto r.y.

Puheenjohtaja Abdi-Hakim Yasin Ararse, Suomen Islamilainen Neuvosto

Puheenjohtaja Okan Daher, Suomen Islam-seurakunta (tataariyhteisö)

Isä Pasinato katedraaliseurakunnan kappalaiseksi

Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ on nimittänyt 18.10.2010 hiljattain vihkimyksen saaneen isä **Marco Pasinat**on Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kappalaiseksi.

KATT

Diakoniksi vihkiminen joulukuussa

Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ vihki joulukuun 4. päivänä Turussa hiippakunnan pappiskandidaatit **Joosef Dang Tien Dungin** ja **Pietari Dang Huy Cuongin** diakoneiksi.

Vihkimyksen saavat veljekset, 31-vuotias Dung ja 28-vuotias Cuong ovat opiskelleet filosofiaa ja teologiaa Rooman Paavillisessa Pyhän Ristin yliopistossa ja asuneet opiskeluaikansa kansainvälisessä Sedes Sapientiae -kollegiossa.

Heidän kotiseurakuntansa on Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta.

KATT

Avioliittokurssi 2011

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

- 25. tammikuuta
- 1. helmikuuta
- 8. helmikuuta
- 15. helmikuuta
- 22. helmikuuta

Marriage Course 2011

St. Henry's parish hall at 7.00 PM

- 25th of January
- 1st of February
- 8th of February
- 15th of February
- 22th of February

Pyhän Henrikin katedraali, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki.
Lisätietoja pappilasta: tel. 09-637853.

Kuka oli ja mitä ajatteli autuas John Henry Newman?

Kardinaali John Henry Newman julistettiin autuaaksi 19.9.2010. Hänen maailmankirjallisuuden klassikkoihin kuuluva teoksensa *Tilinteko uskostani – Apologia pro vita sua*, julkaistiin suomeksi jo kaksikymmentä vuotta sitten, kun autuaaksijulistamisprosessi oli aloitettu. Piispa Verschurenille Newman oli hyvin tärkeä, hänellä oli laaja Newman-kirjasto. Jo 1984 Katolinen tiedotuskeskus julkaisi pätevän Newman-elämäkerran, joka nyt on erityisen ajankohtainen.

Nyt Newman-tarjous! Molemmat kirjat yhdessä postitus- ja postiennakkokuluineen 20 €. tarjous on voimassa vuoden loppuun asti.

Katolisesta tiedotuskeskuksesta puh. 09-6129470, email info@catholic.fi, avoinna arkisin klo 10-16 (toimistossa käy vain käteinen). Tutustu myös muihin kirjoihimme:

katolinen.net > kirjallisuutta

AVOIN FOORUMI - OPEN FORUM - PIKKUJOULU

Kutsumme Studiumin ystäviä avoimeen foorumiin ja pikkujouluun.

Lauantaina 4. joulukuuta klo 10 alkaen

klo 10 Avoin foorumi

Tarkoituksena on pohtia yhdessä Studiumin toimintaa sekä esittää toiveita ja ehdotuksia tulevaan.

Aluksi isä Antoine lyhyt alustus

klo 12 MESSU

Messun jälkeen **pikkujoulu** entiseen tapaan nyyttikestein

Olette kaikki sydämellisesti tervetulleita.

The Studium Catholicum invites all its friends to take part in an open forum and "little Christmas party", Sat. Dec.4.

10.00 am: Open forum

The aim is to freely share ideas about the present and future activities of the Studium. What are our expectations and wishes? What new propositions could be made? The meeting will start with a short introduction given by fr. Antoine.

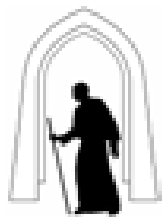
12.00 am: Mass

After Mass, we will have our pot luck meal together, according to an already established tradition.

You are all invited to join this friendly event!

Studium Catholicum
Ritarikatu 3 b A 4, 00170 Helsinki

STUDIUM CATHOLICUM

Jumalan mietiskelemistä
katolisen perinteen valossa

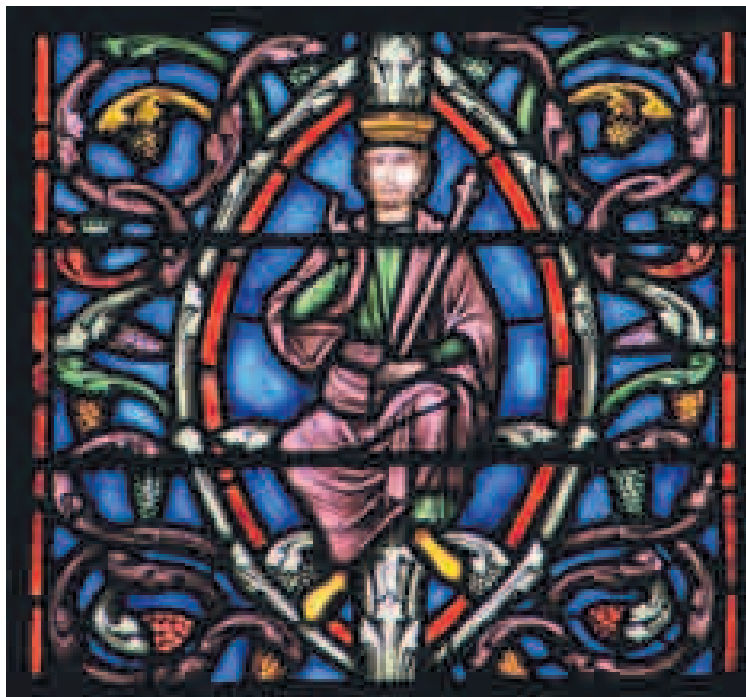
Helgonen är tillräkliga för Gud

”Helgonen är tillräkliga för Gud. Sedan munken nått högsta möjliga grad av ödmjukhet ådalägger han utåt genom sitt uppträdande den dygd, som fyller hans inre. Han uppträder då helt naturligt, överallt och under alla omständigheter med huvudet böjt och ögonen sänkta; medan han i varje stund känner sig tyngd av sina synder, upprepar han för sig själv, med blicken sänkt mot jorden, vad publikanen sade i Evangeliet: Herre, jag arme syndare, är inte värdig att höja mina ögon mot himmelen.”

DE GODA VERKENS REDSKAP

1. Framför allt, älska Herren din Gud, av allt ditt hjärta, av hela din själ och med all din styrka och din nästa såsom dig själv.
2. Förneka dig själv för att följa Kristus.
3. Tukta din kropp.
4. Sätt din förtröstan i Gud.
5. Var övertygad att Gud ser dig överallt.
6. Vi skola ge akt på, att vår traktan och bön inte slappna i sin egen fönojelse utan samla kraft att tjäna Gud. (S:ta Teresa)
7. Utför små och stora ting för Jesu Kristi skull, som lever i oss...och stora som små och obetydliga för hans allmakts skull.
8. Fadern är med mig; han har icke lämnat mig allena, eftersom jag alltid gör vad honom behagar.
9. Förlora aldrig kärleken till Gud.
10. Undvik att förhäva dig.
11. Vörda de gamla, älska de unga.
12. Lätta de fattigas bördor och kläd den som är naken.
13. Böderna skola betjäna varandra ömsesidigt.
14. Var inte förtjust i att tala mycket. Tala ei fåfänga ord eller sådana, som locka till skratt. Undvik att skratta ljudligt.
15. Lyssna gärna till de heliga skrifterna och var flitig i bön.
16. Hedra alla människor.
17. Bryt med världens seder.
18. Älska att vara hållen för intet.
19. Föredrag ingenting framom Kristi kärlek.
20. Fall inte undan för köttets önskningsar, hata det egna begäret och lyd abbotens befalningar.
21. Munkarna skola hysa en ödmjuk och uppriktig tillgivenhet för sin abbot.
22. När ni sitta till bords, tala inte till någon, lyft inte ögonen för att betrakta de andra, tänk på det himmelske bordet. På den föda, som man där bjuder och som är Gud själv, och tänk på änglarnas skara. (S:ta Teresa)
23. Frukta domens dag, var rädd för helvetet, åstunda det eviga livet med hale iver av din själ.
24. Så fort man hört signalen lämnar man allt vad man har för händer och skyndar sig att komma tillstädes, likväl med värdighet...
25. Vaka varje stund över dina handlingar i livet.
26. Låtom oss taga i betraktande huru vi uppträda inför Gud och hans änglar...och låtom oss föra oss så under psalmsjungandet att vår ande är ens med vår röst.
27. Om du ser något gott hos dig, hänför det till Gud, och icke till dig själv. Är det något ont, se det alltid hos dess upphovsman.
28. Visa inte falsk vänskap. Bed för dina fiender av kärlek till Kristus. Skingra all osämja och träd in i friden innan solen går ned.
29. Trakta ej efter att vara sedd som helig, innan du är det, utam bliv det först, så att man må anse dig sådan med större sanningsenlighet.
30. När inte falskhet i ditt hjärta.
31. Tala sanning i ord och tankar.
32. Älska renheten.
33. Slutligen, misströsta aldrig om Guds barmhärtighet.

Källa: Merton T. (1956) *Den Heliga Tystanaden, Allhem.*

Kirkkovouden viimeisenä sunnuntaina (21.11.) vietetään Kristuksen, kaikkeuden Kuninkaan juhlapyhää.

Pyhän Alfonso Maria de'Liguorin Novena Pyhälle Hengelle

Kolmas päivä Rakkaus on lähde, joka tyydyttää

Rakkautta kutsutaan myös eläväksi lähteeksi, tuleksi ja laupeudeksi. Lunastajamme sanoi samarialaiselle naiselle: ”joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä” (Joh. 4:14).

Rakkaus on vesi, joka sammuttaa janomme. Se, joka todella rakastaa Jumalaa koko sydämeästään, ei etsi eikä toivo mitään muuta, sillä Jumalasta hän löytää kaiken hyvän. Jumalan tyydyttämänä hän huudahtaa iloisesti: ”Jumalani ja kaikkeni!”

Mutta Kaikkivaltias valittaa, että monet sielut vaeltavat etsimässä ohimeneviä ja kurjia nautintoja ja jättävät yksin hänet, joka on loputon hyvä ja kaiken ilon lähde: ”minut, elävän veden lähteen, [kansani] on hylännyt ja hakannut itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä” (Jer. 2:13).

Siksi meitä rakastava Jumala, joka haluaa nähdä meidät onnellisina, huutaa ja ilmoittaa kaikille: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon!” (Joh. 7:37). Kuka tahansa haluaa olla onnellinen, tulkoon hän tyköni, ja minä annan hänelle Pyhän Hengen, joka tekee hänet autuaaksi sekä tässä elämässä että ikuisuudessa. ”Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat, niin kuin kirjoituksissa sanotaan” (Joh. 7:38).

Siksi jokaiselle, joka uskoo Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa häntä, annetaan niin paljon armoa, että hänen sydämeästään puhkeaa monta hyveiden lähdeä ei vain hänen omaksi pelastukseksi vaan myös elämän antamiseksi muille. Niin kuin pyhä Johannes jatkaa: ”Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu” (Joh. 7:39).

Avain, joka avaa nämä siunatun veden kanavat, on rukous, joka hankkii meille kaiken hyvän tämän lupauksen ansiosta: ”Pyytäkää, niin te saatte” (Joh. 16:24). Me olemme sokeita, köyhiä ja heikkoja, mutta rukous hankkii meille valon, voiman ja armon ylenpalttisuuden. Jumala tarjoaa meille armojaan, tosin hän haluaa meidän rukoilevan niitä.

St. Alphonsus Liguori: *The Holy Eucharist.*
Edited and abridged by Msgr. Charles Dollen.
Alba House, New York, 1993.

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Marraskuu

Että kaikki erilaisista riippuvuuksista kärsivät löytäisivät kristittyjen yhteisön tukemana Jumalan pelastavasta voimasta lujutusta muuttaa radikaalisti elämäänsä.

Että latalalaisen Amerikan kirkot etenisivät koko maanosan kattavassa tehtävässään, jonka piispat ovat heille antaneet, ja tekisivät oman osansa Jumalan kansan lähetystyössä, joka ulottuu kaikkialle maailmaan.

Joulukuu

Että kokemuksemme kärsimyksestä auttaisi meitä ymmärtämään paremmin niiden monien ihmisten tuskaa, jotka ovat yksin, sairaita tai vanhoja, ja saisi meidät auliisti auttamaan heitä.

Että maailman kansat avaisivat ovensa Kristukselle ja hänen rauhan, veljeyden ja oikeudenmukaisuuden evankeliumilleen.

Böneapostolatet

Låt oss be...

November

De som fastnat i olika slags beroende behöver hjälp att förändras. Att alla kristna beredvilligt erbjuder dem sitt stöd och sin omsorg.

För de kristna och deras biskopar i Latinamerika, att enheten mellan dem och omsorgen om varandra växer, så att de överskrider nationsgränserna.

December

Att vår personliga erfarenhet av lidande hjälper oss att visa omsorg, generositet och sympati med alla dem som har tunga kors att bära.

Att alla folk på jorden ”hör Guds ord och håller dem”.

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

- 5.11. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
6.11. la vainajienpäivä: 11.00 messu, 13.00 rukoushetki hautausmaalla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
9.11. ti 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
11.11. to 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
13.11. la 9.30 uskonnonopetus ranskaksi, 11.00 messu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
16.11. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
20.11. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.45 lat/engl, 10.30-13.30 Caritaksen marrasmarkkinat, 11.00 päämessu, 11.30-15.15 uskonnonopetus ruotsiksi ensikommuniota varten/ förstakommunionsundervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
23.11. ti 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
25.11. to 18.00 lectio divina
27.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
28.11. su adventin I. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
29.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
30.11. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 21.11., 19.12. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 28.11., 26.12. su 16.00

PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

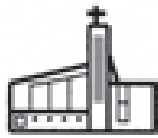
Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, su 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), su 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. su puola), su 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ma, ti,

ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

- 6.11. la vainajienpäivä: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 piispanmessu ruotsiksi/Biskopsmässa på svenska, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.11. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 lauantaikurssi/ Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
14.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.11. ma ei messua kirkossamme
20.11. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi, 19.00 nuortenilta seurakuntasalissa
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.11. la 9.30 messu suomeksi, 17.00 vigilia elämän puolesta, adoraatio ja vesper, 18.00 messu suomeksi
28.11. su adventin I. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

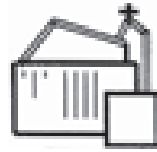
Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

- 2.11. ti 19.00 miestenpiiri
5.11. pe 18.00 messu Porissa
6.11. la vainajienpäivä: 10.30 messu vainajien puolesta, 12.00 rukoushetki hautausmaalla
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu latinaksi
9.11. ti 19.00 teologinen opintopiiri
13.11. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
16.11. ti 19.00 informaatiokurssi
20.11. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
27.11. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
28.11. su adventin I. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Ahvenanmaa: 27.11. la 10.00
Eurajoki: 7.11., 21.11. su 15.00
Naantali: Ei messua tänä aikana.
Pori: 5.11. pe 18.00 Pori: 5.11. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/ Mass in English. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. Eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays 30 mins before Mass and on request.

- 6.11. la vainajienpäivä: 10.00 messu, jonka jälkeen hartaus hautausmaalla
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
9.11. ti Lateraanikirkon vihkiminen: 18.00 messu
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
20.11. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. to 14.00 senioreiden tapaaminen
28.11. su adventin I. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

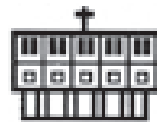
DIASPORA

Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.11. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 14.11. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 12.11. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 28.11. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 27.11. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 27.11. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 13.11. la 15.00

KATEKEESI

Jyväskylä: 20.11., 4.12. la 9.00
Joensuu: 13.11., 11.12. la 9.45
Savonlinna: 27.11., 18.12. la 9.45

TAMPERE

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

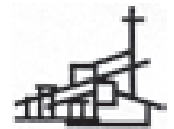
- 6.11. la vainajienpäivä: 8.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 10.30 messu suomeksi, 14.00 messu englanniksi/Mass in English
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 juhlamessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.11. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio, 19.00 nuortenilta

- 20.11. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 juhlamessu (kirkkomme vihkimisen vuosipäivä), 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.11. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.45 informaatiokurssi
27.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu, 18.00 perheillallinen
28.11. su adventin I. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangonkatu 11): 7.11., 5.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 12.12. su 16.00, (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 28.11. su 18.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.11. pe 19.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 13.11. la 12.00, 4.12. la 9.00 (Huom. aika!)
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 14.11., 28.11., 12.12. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 20.11., 18.12. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 13.11., 4.12. la 16.00

KOUVOLA

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

- 4.11. to 18.00 iltamessu
5.11. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 11.00 messu
11.11. to 18.00 messu
13.11. la 13.00 perhemessu
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 11.00 messu
18.11. to 18.00 messu
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 18.00 juhlamessu
25.11. to 18.00 messu
28.11. su adventin I. sunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA

Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 26.12. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruununmaankatu 3): 14.11., 12.12. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 6.11. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 21.11., 19.12. su 12.00

Huom! Lokakuussa ja marraskuussa ei vietetä messua **Haminassa**. Huom! **Lahdessa** ei ole messua eikä uskonnonopetusta 4.12.

USKONNONOPETUS

Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 6.11. la 14-16 (messu 16.00)
Kouvola (seurakuntasali): 13.11., 11.12. la 11-13 (messu 13.00)

Pyhän Ursulan kirkon vihkimisen vuosijuhla 5.12. Juhlaan osallistuu myös piisppamme Teemu Sippo, joka jakaa juhlamessun yhteydessä vahvistuksen sakramentin nuorille seurakuntalaisillemme. Tervetuloa!

Katedraalin hieno 150-vuotisjuhla

Yli vuoden kestänyt kattoremontti tuli vihdoin valmiiksi, kirkon torni ja ulko-ovikin korjatuksi, kun koitti päivä, jolloin kirkon valmistumisen ja käyttöön siunaamisen 150-vuotisjuhlaa voitiin juhlaa. (Siunaamisen oli toimittanut 16.9.1860 prelaatti Lubinsky. Kirkko vihittiin vasta 14.9.1904.)

Katedraali oli lähes täynnä jo puoli tuntia ennen messun alkua, ja viimeisetkin paikat täyttyivät, kun monet kutsuvieraat jättivät tulematta. Ortodoksista kirkkoa edustivat Joensuun piispa **Arseni** ja Helsingin ortodoksisen seurakunnan kirkkoherra **Markku Salminen**. Luterilaista kirkkoa edusti Helsingin piispa **Irja Askola**. Liturgian aluksi piispa **Teemu** tullessaan sisään kirkkoon pirskontti vihkivedellä koko juhlaikanaan.

Messun musiikista vastasi kanttori **Markus Mäkelän** johtamana lauluryhmä, jossa oli seitsemän miestä ja kolme naista. He lauloivat Josquin Desprez'in messusta *Malheur me bat Kyrien* ja *Agnus Dein* ja seurakunnan kanssa IX messun *Glorian* sekä *I Credon*, ja Desprezin *Sanctuksen D'ung aultre amer*. Kuoro lauloi myös kirkon vihkimisen juhlan introituksen *Terribilis locus iste*, gradualen ja hallelujan. Urkurina oli **Marko Pitkäniemi**.

Saarnassaan piispa Teemu muisti niitä tuhansia katolilaisia, jotka vuosien mittaan on pyhän Henrikin kirkossa ja katedraalissa kastettu ja jotka ovat saaneet siellä ensikommunionia ja vahvistuksen sakramentin, sekä niitä tuhansia, jotka on siellä aloittaneet kristillisen avioliittonsa, ripittäytyneet tai saaneet sairasten voitelun, ja niitä tuhansia, joiden ruumis on siellä siunattu haudan lepoon. Monet on myös otettu katedraalissamme katolisen kirkon täyteen yhteyteen.

Vaikka kirkko on pieni, siellä Kristus on aina läsnä tabernaakkelissa, ja rukoilemaan tulevat ihmiset voivat kokea hänen läsnäolonsa ja polvistua hänen edessään. Lukemattomat

ihmiset ovat sanoneet, että Pyhän Henrikin katedraalissa on helppo rukoilla.

Tavallisena seurakuntalaisena voi myös sanoa, että Henrikissa vietettävät messut ovat kauniita ja 150-vuotisjuhlan messu oli erityisen kaunis ja harras. Kirkon vihkimisen juhlan

Kirkkokahvien aikana piispa Teemu tervehti juhliin saapuneita kerraten **Kalevi Pöykön** kirjoittaman *Pyhän Henrikin katedraali* -kirjan avulla, mitä uudesta kirkosta sanottiin eri sanomalehdissä vuonna 1860. Se oli hyvin mielenkiintoista kuultavaa. Jo silloin

MAGNUS LÖFVING

tekstit, joita käytettiin, puhuvat monipuolisesti ja syvästi siitä, kuinka Jumala asuu ihmisten keskellä.

Juhlamessun jälkeen siirryttiin täysillä raitiovaunuilla Tehtaankadun toiseen päähän, luterilaisen Agricolan kirkon seurakuntasaliin, jonne ahkera joukko katolilaisia oli valmistanut hienot kirkkokahvit.

kirkkoa pidettiin kauniina. Piispan jälkeen puhui kirkkoherra **Marino Trevisini**, joka puheessaan erityisesti kiitti muutamia vanhempia seurakuntalaisia heidän vapaaehtoisesta työstään seurakunnan hyväksi. Näitä kiitettöjä olivat fil.maist. **Marja-Leena Rautakorpi**, joka 1973-1997 opetti lauantaurssilla, on 2006 alkaen antanut sakramenttiopetusta seurakunnassa

ja lisäksi vastannut kirkkokahvien järjestämisestä ja Seniorien kokoontumisista. Monivuotisesta panoksesta kiitettiin myös **Thais Grönfeltiä** ja **Rauni Vornasta** sekä urkuri **Kari Koskiluoma**. He kaikki saivat kauniin kunniakirjan sekä muistomitalin, jossa on pyhän Henrikin kuva. – Saman kauniin mitalin saivat lähtiessään itselleen kaikki 250 juhliin osallistunutta.

Puheiden sarjassa seurasi Helsingin anglikaanisen seurakunnan kappalaisen **Tuomas Mäkipään** tervehdys. Sen jälkeen kuultiin piispa Irja Askolan puhe, jossa hän kiitti katolisen messun kauniista rauhantervehdyksestä, joka oli tehnyt häneen syvän vaikutuksen. Joensuun ortodoksinen piispa Arseni antoi tervehdyspuheensa jälkeen mons. Trevisinille lahjaksi suuren ja kauniin evankeliumikirjan.

Pyhän Henrikin yhdistyksellä oli lahja seurakunnalle ja kirkkoherralle: Neljäntoista Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherran kuvat paljastettiin. Taulut kiinnitetään Henrikin seurakuntasalin seinälle marraskuun aikana. Viisi kuvaa 1800-luvun kirkkoherroista puuttuu, monet heistä eivät viipyneet seurakunnassa kauan ja ajat olivat levottomat.

Juhlan lopussa fil.maist. Rauni Vornanen kertoi katolisesta identiteetistä. **Mari** ja **Teet Järvi** soittivat Gabriel Fauren sonaatin sellolle ja pianolle ja sen jälkeen kuultiin Järven perheen esittämänä Sibeliuksen jousikvartetto *Andante festivo*. Järven perhe soitti myös messussa kommuunion aikana.

Pyhän Henrikin katedraalin 150-vuotisjuhlat olivat kokonaisuudessaan oikein onnistuneet. Seurakuntalaiset ovat kiitollisia kirkkoherra Trevisinille suuresta työstä remontin hyväksi ja mieleenpainuvista juhlista.

Kaarina Koho

Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherrat

Seuraavilla sivuilla esitetään ne Pyhän Henrikin (katedraali)-seurakunnan kirkkoherrat, joista Pyhän Henrikin yhdistys onnistui löytämään kuvan kirkon 150-vuotisjuhliin.

Nämä kuvat yhdistys kehystytti ja lahjoitti katedraaliseurakunnalle juhlatilaisuudessa Agricolan kirkon kryptassa.

Viidestä kirkkoherrasta ei ole löydetty valokuvaa.

2. Michael Ruszynski 1875-1895

4. Paulus Medzis 1896-1902

8. Viktor Pitkiewicz 1905-1906

Kreivitär Leopoldina Cicogna – Pyhän Henrikin kirkon rakennuttaja

Useimmat ovat huomanneet Pyhän Henrikin katedraalin oikeanpuoleisella seinällä latinankielisen muistolaatan. Siinä kerrotaan, että tämä pyhälle Henrikille omistettu kirkko on rakennettu vuonna 1860 milanolainen Leopoldina Cicognan, kenraalikuvernööri Fredrik Wilhelm von Bergin puolison aloitteesta.

Kuka oli tämä Leopoldina Cicogna?

Donna Leopolda Margherita Bianca Maria Cicogna Mozzoni oli Terdobiaten, Tornacon ja Peltrengon kreivin tytär ja syntyi Milanossa elokuun 11. päivänä vuonna 1786. Isä, kreivi Francesco Leopoldo Cicogna Mozzoni (1748 – 1823), oli erään milanolaisen ylhäisöperheen tärkein edustaja. Cicognan suku oli pitkään ollut poliittisissa ja hallinnollisissa tehtävissä Milanon herttuakunnassa. Leopoldinan lapsuuden ja nuoruuden aikana Milanon alue koki monia poliittisia mullistuksia, milloin vallassa olivat itävaltalaiset milloin ranskalaiset ja välillä oli suhteellisen itsenäisiä aikoja.

Keskellä Napoleonin aikaa, heinäkuun 7. päivänä vuonna 1803 nuori Leopoldina solmi seitsemäntoistavuotiaana avioliiton Alessandro Annonin kanssa perheen palatsin kappelissa. Annoni, Cerron kreivi (1767-1825), omisti yhden Milanon kauneimmista palatseista ja hänellä oli huomattava omaisuus. Alessandro Annoni, Itävallan keisarin kamarieherra, joutui mukautumaan aikakautensa politiikan käänteisiin. Cisalpiinisen tasavalan aikana hänestä tuli kansalainen Annoni, ”maanomistajakansalainen”, ja hän edusti tasavaltaa italialaisten ja Napoleonin välisissä neuvotteluissa. Myöhemmin hänet nimitettiin varakuningas Eugenion kamarieherraksi.

Milanossa toimi rouvien salonkeja, joiden mallina olivat Pariisin salongit ja joista tuli vilkkaita väittelyiden ja kes-

kustelujen keskuksia. Annonin talossa kokoontuva nuoren kreivitär Leopoldinan johtama ryhmä näyttää olleen erityisen suosittu, sillä sitä pidettiin yhtenä tyylikkäämmistä. Maalauksissa nuori Leopoldina esiintyy eleganteissa puvuissa ja kampauksissa, jotka selvästi ovat viimeisintä Pariisin muotia. Leopoldina osallistui todennäköisesti äitinsä kanssa Napoleonin kruunajaisiin Milanon tuomiokirkossa toukokuun 26. päivänä vuonna 1805.

Mutta Milanon rouvat eivät ainoastaan olleet kiinnostuneita puvuista. Rouvat olivat havainneet kansan aineellisen ja moraalisen kurjuuden. Kirkon perinteinen laupeudentyö ei näyttänyt enää saavuttavan kansaa. Syntyi maallikkoliike Pia Unione Ospedaliera, joka syntyi uudistuneen uskonnollisen innon ilmapiirissä. Se tuki Milanon Ca' Granda -sairaalan uudistamista ja sillä oli myös muita toimintamuotoja: perustettiin retretti- ja kokoustaloja, kouluja ja lepokoteja ”riskiryhmille”, käytiin sairaaloissa ja kodeissa sairaiden luona, avustettiin lukutaidottomia ihmisiä erilaisissa yhteyksissä viranomaisiin. Tähän toimintaan osallistui myös kreivitär Leopoldina Annoni Cicogna. Leopoldina ei ilmeisesti ollut pelkästään loistava aatelisrouva, joka kestiti ja viihdytti vieraitaan Milanossa Via Porta Romanan palatsissa ja hienolla Cuggionon huvilalla, vaan oli syvästi uskonnollinen ja kuului myös tärkeän karitatiivisen toiminnan avustajiin ja tuki työtä sekä rahallisesti että omalla työllään.

Leopoldinan ja kreivi Alessandron esikoinen ja ainoa lapsi, Francesco, syntyi vuonna 1804. Leopoldina omistautui pojalleen, teki karitatiivista työtä ja hoiti sairastelevaa miestänsä. Kreivi sai tärkeitä virkoja ja useita kunnianosoituksia. Leopoldinakin sai kunnianosoituksia ja hänet nimitettiin Itävallan keisarin hovinaiseksi.

Vuonna 1825 kreivi Alessandro kuoli ja sen jälkeen Leopoldina eli hiltaijasta elämää kunnes kuvaan ilmestyi Fredrik von Berg, Venäjän armeijan eversti. Hän kuului Liivinmaan aate-

listoon ja oli Leopoldinan Carlo-veljen ystävä. Fredrik oli jo vuosia sitten rakastunut Leopoldinaan käydessään vierailulla Milanossa ja he olivat pitkään käyneet kirjeenvaihtoa. Leopoldinan äiti ja veli vastustivat tätä suhdetta ulkomaalaiseen, joka vielä oli uskonnoltaan protestantti. Aluksi Leopoldinakin epäröi, koska hänen olisi lähdettävä Milanosta ja jätettävä sinne poikansa. Hän kuvitteli kuitenkin, että voisi saada Fredrikin, kadonneen lampaan, katolisen kirkon helmaan. Monien esteiden jälkeen, joita aiheuttivat myös kirkon suhtautuminen sekavioliittoihin, he vihdoinkin saattoivat solmia avioliiton Triestessä vuonna 1831.

Heti häiden jälkeen Fredrik kutsuttiin pikaisesti palvelukseen ja lähetettiin Puolaan kukistamaan niin kutsuttua ”marraskuun kapinaa”, joka oli puhjennut Puolassa vuoden 1830 lopulla. Olot Puolassa olivat niin rauhattomat, että vasta myöhemmin samana vuonna Leopoldina saattoi muuttaa miehensä luokse Varsovaan, joka silloin oli ”rauhoitettu” mutta ilmapiiriltään synkkä ja jännittynyt. Vuonna 1838 Leopoldina pääsi käymään miehensä synnyinmaassa ja tämän maatilalla Liivinmaalla. Tämän matkan aikana Leopoldina ja Fredrik adoptoivat Fredrikin sukulaistyttö Leopoldina (Poldi) Tammanin.

Fredrik eteni urallaan ja vuonna 1842 hän sai jalkaväenkenraalin arvon ja armeijan majoitusmestarin kenraalimajurin arvon ja hän joutui siirtymään Pietariin. Se oli Leopoldinalle uusi kokemus, ja hän joutui yhä kauemmaksi Italiasta kohti Pohjois-Eurooppaa.

Leopoldina huomasi siis olevansa taantumuksellisten voimien puolesta taistelevan miehen vaimo. Hänen miehensä tehtävänä oli tukahduttaa niitä muutosvaatimuksia, joita heräsi myös Venäjällä kohtalokkaina vuosina 1848-49. Leopoldinalla oli Italiassa ollut kokemuksia ulkomaisten sorrosta ja herruudesta, ja hänen oli vaikea suhtautua myönteisesti miehensä työhön. Lisäksi Francesco osallistui Italiassa

aktiivisesti maansa vapauttamiseen ulkomaisesta herruudesta, ja oli siis tavallaan vastakkaisella rintamalla kuin Fredrik.

Kreivitär Leopoldina Suomessa

Vuoden 1854 lopulla kreivi Fredrik sai nimityksen kenraalikuvernöörin sijaiseksi ja joukkojen komentajaksi Suomeen. Kenraalikuvernööriksi hänet nimitettiin v. 1855. Fredrikin valintaa pidettiin hyvänä, koska ajateltiin, että hän ei-slaavilaisena ja Liivinmaalla kasvaneena tuntisi Suomen oloja ja pystyisi olemaan puolueeton. Näin Leopoldina 69-vuotiaana joutui muuttamaan vielä pohjoisemmaksi synnyinmaastaan. Hän oli jo vuonna 1833 valittanut Varsovan kylmyyttä ja nyt hänen piti muuttaa vielä kylmempään pieneen kaupunkiin. Ongelmana oli myös, että Helsingissä ei ollut katolista kirkkoa. Vuonna 1856 von Bergin pariskunnan adoptiotytär Poldi oli menossa naimisiin. Poldin ja hänen sulhasensa, kapteeni Ignatius Jakob Lachnickin häät pidettiin Pietarissa, koska Helsingissä ei ollut rakennusta, jossa voitaisiin viettää katolisten menojen mukaisia häitä. Nuorenparin oli tarkoitus siirtyä asumaan Suomeen, koska sulhasesta tuli kreivi von Bergin esikuntaupseeri ja sijainen.

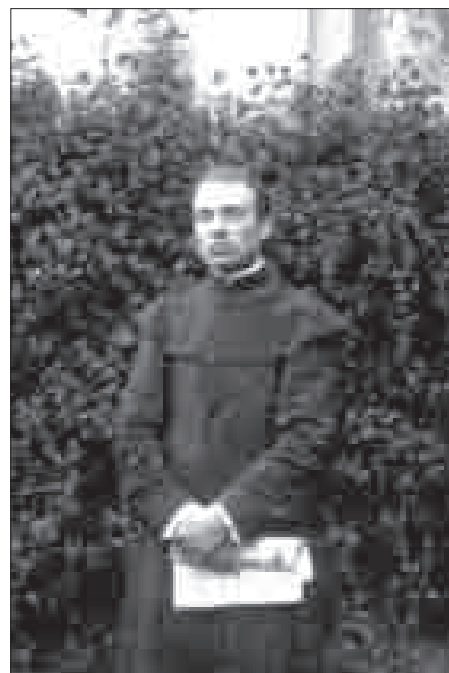
Harras katolinen kreivitär Leopoldina oli joutunut täysin luterilaisen maan pääkaupunkiin, jossa ei ollut katolista kirkkoa. Venäjälläkin, täysin ortodoksisessa maassa, oli sentään ollut muutamia katolisia kirkkoja ulkomaalaisia varten. Helsingissä oli vietetty katolista messua 1800-luvun alusta lähtien vain Viaporin linnoituksessa. Ongelma ei ollut vain Leopoldinan yksityisasiasia. Ei ollut vain kyse hänestä ja vastaviihityistä nuorista vaan myös lukuisista puolalaisista ja muista katolisista sotilashenkilöistä, jotka palvelivat Fredrikin johtamissa joukoissa. Suomessa oli myös ulkomaisia taiteilijoita ja kauppiaita, jotka yhä lukuisampana joukkona oleske-

9. Wilfrid von Christerson 1906-1910

10. Eugenius Sojatopolsk-Mirski 1910

11. Severin Turosienski 1911-1920

12. Johannes van Gijssel 1921-1933

livat kaupungissa. Kreivitär von Bergissä heräsi siis kunnianhimoinen ajatus katolisen kirkon rakentamisesta. Ensimmäinen este oli ilmeisesti taloudellinen, mutta se ei ollut ainoa. Jotta vaiennettaisiin mahdolliset epäilykset ja syytteet proselytismin yrityksestä, sovittiin, että rakennus pystytettäisiin venäläisten joukkojen kaupunginosaan, Kaivopuistoon. Sinne saivat mennä vain sotilaat ja uskonnoltaan katoliset ulkomaalaiset, jotka sattumalta olivat kaupungissa. Näin toimittiin siksi, että pelättiin, että Helsingin johtava luokka ei voisi sietää tällaista ”ulkomaista” kirkkoa. Kirkon kokonaiskustannuksiksi arvioitiin 25000 hopearuplaa ja Leopoldina aloitti varojen keräämisen itse tsaarin luota, joka olikin hankkeelle suojea ja häntä seurasi Pietarin katolinen piispa.

Tarmokkaasti Leopoldina keräsi rahaa ja sai kokoon tarvittavan summan lyhyessä ajassa vuosien 1858 ja 1860 välillä. Hän valitsi arkkitehdiksi intendentinkonttorin päällikön, Ernst Bernhard Lohrmannin.

Kirkko valmistui ja ensimmäisiä julkisia seremonioita oli kirkon vihkimisvuonna Poldin ja Ignatiuksen tyttären kaste. Lapsi sai nimekseen Leopoldina. Kastamisen toimitti Suomen joukkojen kappalainen, apotti Ignacy Gorbacki. Kirkkoa kutsuttiin silloin Helsingin roomalaiskatolisen sotilasseurakunnan Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian kirkoksi.

Leopoldinan terveys oli heikentynyt ja hän vietti yhä pitempiä aikoja Grestenissä Itävallassa, ensin kreivi von Knorrin vieraana Stierbarin linnassa, sitten omassa talossaan. Ei tiedetä, miksi hän valitsi Itävallan eikä Italiaa matkojensa päämääräksi. Hän oli niin ihastunut Gresdeniin, että vuonna 1858 rakennutti Gresdeniin hautakamion ja halusi tulla haudatuksi sinne.

Vuonna 1861 Fredrik erosi tsaarin palveluksesta, mutta noin vuoden kuluttua hänet äkkiä kutsuttiin taas palvelukseen, kun Puolassa syttyi uusi kansannousu. Syksyllä samana vuonna Fredrikistä tuli kuvernööri ja Puolan kaikkien joukkojen komentaja, siis Puolan vihatuin mies. Hän tiesi, että tilanne oli tulenarka ja lähetti vai-

monsa Varsovasta Itävaltaan jo toukokuussa v. 1863. Fredrik joutuikin kaksi kertaa attentaatin kohteeksi, ensimmäisellä kerralla syyskuussa v. 1863 hän sai lieviä vammoja ja toisella kertaa hänen vaunuihinsa asetettu pommi havaittiin ajoissa ja poistettiin.

Vuoden 1864 heinäkuussa tilanne Puolassa parani ja kuvernööri antoi vaimolleen luvan palata Puolaan ja he muuttivat kuninkaanlinnaan. Leopoldina sai kunnian asettua siihen siipeen, joka oli ollut kuningatar Maria Leszczinskan. Hän halusi luokseen Poldin perheen ja Poldi olikin hänelle suureksi avuksi, varsinkin kun hänen näkönsä oli heikentynyt. Poldi oli aina kutsuissa ja vastaanotoilla puolisokean adoptioäitinsä rinnalla. Kerran sattui kuitenkin huonosta näöstä johtuva kommellus: Leopoldina tervehti Varsovan ortodoksista arkkipiispaa erittäin ystävällisesti ja sanoi: ”Comment allez-Vous, Madame?” (Kuinka voitte, rouva?). Palatsissa Leopoldinalla oli kappeli ja siellä hän vietti päiväkausia ja kokonaisia öitäkin rukoillen, silloin kun ei keskustellut henkilökohtaisen hengellisen ohjaajansa, isä Koslowskin kanssa. Hän pohdiskeli tuonpuoleista elämää ja pelkäsi rangaistuksia, joita hän itse ja Fredrik, itsepäinen vääräuskoinen, mahdollisesti saisivat.

Kuvernööri von Berg joutui säännöllisesti käymään Pietarissa. Yleensä hän matkusti sinne yksin, mutta erityisiin juhlallisuuksiin vaimo seurasi mukana, kuten vuonna 1866 uuden tsarevitšin, tulevan Aleksanteri III:n ja Tanskan prinsessa Dagmarin (Maria Fedorovnan) häihin. Kreivitär von Bergille myönnettiin tsaaritar Maria Aleksandrovnan hovirouvan arvo, ja hänestä tuli myös Venäjän Pyhän Katariinan keisarillisen ritarikunnan toisen luokan hovirouva.

Näin Leopoldinan elämä jatkui Keski- ja Itä-Euroopassa ja hyvin harvoin hän tapasi milanolaisia sukulaisia ja ystäviä. Hän ei kuitenkaan koskaan ollut katkaissut kirjeenvaihtoaan poikansa kanssa. Huhtikuussa v. 1867 hän sai Firenzestä kirjeen, missä Francesco Annoni ilmoitti avioliitostaan Chiara Severino Longon kanssa ja samalla poikansa Aldon adoptioimisesta. Aldo oli ilmeisesti Frances-

con avioton poika. Muutaman vuoden kuluttua tuli Italiasta suruviesti, Francesco oli kuollut 68-vuotiaana.

Vuoden 1873 lopulla vanha kenraali joutui taas palaamaan Pietariin, mutta Leopoldina, joka oli jo 88-vuotias ja terveydeltään heikko, ei tuntenut voivansa lähteä mukaan. Yllättäen Fredrik tunsu itsensä sairaaksi ja kuoli tammikuussa vuonna 1874. Sanotaan, että hän kuoli keuhkokuumeeseen, joka johtui siitä, että hän oli tuntikausia joutunut odottamaan kylmässä odotushuoneessa pääsyä audienssille tsaarin luo. Kukaan ei uskaltanut pitkään aikaan ilmoittaa Leopoldinalle tapahtuneesta. Kun hänelle vihdoinkin varovasti ilmoitettiin tästä suuresta menetyksestä, hän suhtautui siihen uskonan ihmisen viisaalla

tyyneydellä. Hän ei kuitenkaan jaksanut enää taistella omia sairauksiaan vastaan ja pääsi Fredrikinsä luo helmikuussa 1874.

Kreivitär Leopoldina von Berg haudattiin oman toivomuksensa mukaan hautaan, jonka hän oli rakennuttanut Grestenin hautausmaalle.

Eva Airava

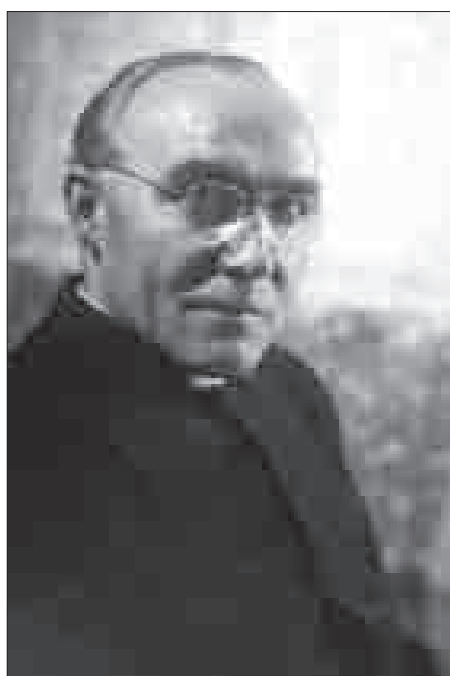
Lähteet:

Maria Airoldi Tunis, Leopoldina Cicogna (1786-1874) cittadina d'Europa e fondatrice della Cattedrale cattolica a Helsinki, Novarien 34, 2005.

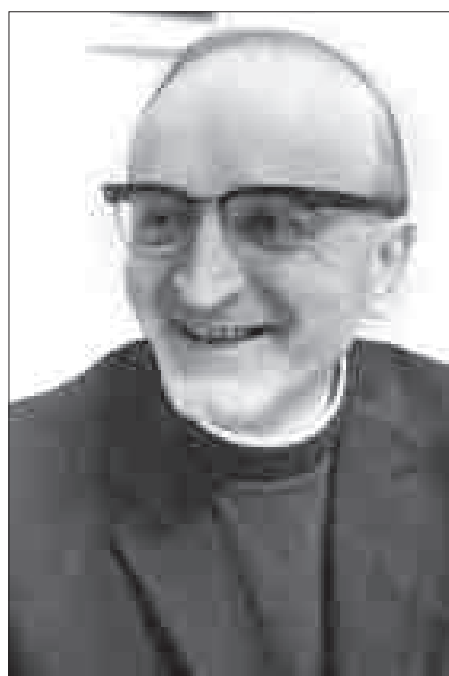
Markku Koposen ja kreivi Alessandro Cicogna Mozzonin kirjeenvaihto, 1992.

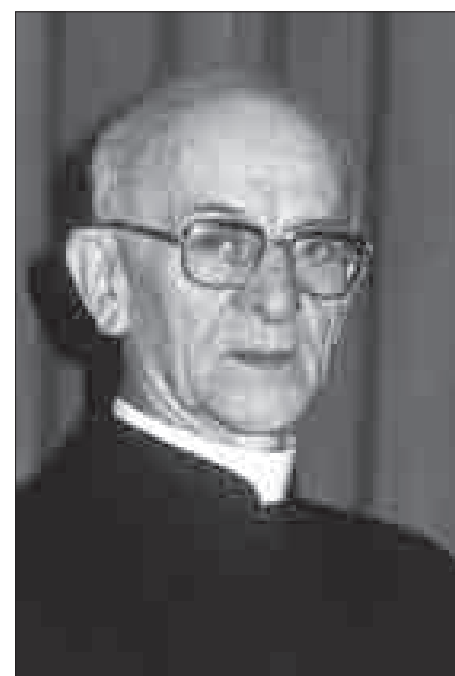
13. Wilhelm Hovers 1934-1939

14. Jan Vernooy 1939-1964

15. Nicolaus Veenker 1964-1975

16. Reimier Brügemann 1975-1978

Aina vain katolilainen

Olen ollut katolilainen 82 vuotta ja rapiat. Saman ajan olen myös ollut seurakuntamme jäsen, sillä olen asunut aina vain Etelä-Helsingissä – kuusivuotiaasta alkaen, siitä lähtien kun äitini kanssa muutin Helsinkiin.

Siihen mennessä en ollut mitenkään tiedostanut katolilaisuuttani, kaukana kirkosta. Nyt messuun käveltiin joka sunnuntai, ja heti syksyllä alkoi koulunkäyntini Pyhän Sydämen sisarten valmistavassa koulussa. Se toimi silloin Albertinkatu 36:ssa, jossa jouduin myös asumaan arkipäivät, kun äiti oli töissä, ja pääsin kotiin vain viikonlopuksi. Se oli kovaa. Myöhemmin Albertinkadusta luovuttiin ja niin koulu kuin asuntola toimivat Eirassa. Kirkolla oli silloin hallussaan nykyisen piispantalon naapurirakennus, jossa koululuokat toimivat. Kun viereinen talo – nykyinen piispantalo – hankittiin kirkon omistukseen, asuintilat olivat piispantalossa.

Olen monasti pohtinut, millaista olisi ollut mennä tavalliseen kansakouluun. Jos me olisimme jääneet Hennalan kasarmille, olisin silloin joutunut aivan toisella tavalla tiedostamaan katolilaisuuteni: Olisin ollut erilainen kuin muut. Mutta nyt minua siis ympäröi katolinen ilmapiiri, jossa melkein kaikki muut lapset olivat katolilaisia ja jossa sisaret pitivät meistä huolta.

Muutoksen toi sitten sota. Sisaret komennettiin Hollantiin ja jonkin aikaa lastenkotia hoiti ryhmä seurakunnan jäseniä. Uskonnonopetus oli turvattu, sillä ilman pappeja me emme sentään jääneet. Koulukin jatkui jonkin aikaa vuokratiloissa Yrjönkadun ja Roobertinkadun kulmassa rehtori Eliel Koskiluoman johdolla ja Suomeen saapuneiden amerikkalaisten sisarten valvonnassa. Olin jo sen verran varttunut, että sain asua kotona.

Kolmen katolisen oppikouluvuoden jälkeen koulun toiminta loppui ja meidän oli pakko siirtyä ”tavallisiin” kouluihin. Minusta tuli tyttökouluil-

nen, joka kahden ortodoksisen luokkatoverin kanssa vietti vapaatuntia silloin kun muut istuivat uskonnontunnilla. Nyt olin siis erilainen, mutta onneksi en yksin. Ortodoksitytöt – kummallakin emigranttitausta, ortodoksisia evakkoja ei luokallani ollut – saivat uskonnonopetusta omassa seurakunnassaan, ja minä kävin pappilassa pastori Verburghin opetuksessa parin muun kanssa.

En muista koskaan mitenkään joutuneeni kärsimään erilaisuudestani. Uskonnonopettajakin, joka opetti myös historiaa, suhtautui minuun myötämieleisesti, koska näki ikkunaan Vuorimiehenpuiston varrelta minun joka pyhäaamu kävelevän äitini kanssa kirkkoa kohti. Sen takia hän jopa asetti minut esimerkiksi luokkatovereilleni uskonnontunnilla, minkä nämä kertoivat minulle. Vasta silloin, 14-vuotiaana, huomasin olevani erikoinen!

Kun sota loppui, koulu vaihtui: Siirryin lukioon. Helsingissä oli tuolloin kolme tyttökoulu, joilla oli yhteinen lukio Kirkkokadulla. Nyt menin mukaan uskonnonopetukseen, koska paino oli kirkkohistoriassa. Kun en koskaan ollut kärsinyt erilaisuudestani, nostin reippaasti käteni pystyyn, kun lehtori Hilja Vikatmaa puhui kirkkostani puppua: ”Ei se noin ole!” Luokkatoverini taisivat pitää siitä, että joku uskalsi sanoa vastaan opettajalle. Missään tapauksessa en joutunut silmätikuksi.

Lukiovuosina muuten kävin uskonnontunnilla piispantalossa, jossa piispa Cobben opetti nelihenkestä ryhmäämme.

Toisena lukiovuotena uskonnonopettaja vaihtui Kalevi Kajavaan, joka ei koskaan puhunut puppua; taisi olla varhainen ekumeenikko aikana, jolloin ekumeniasta ei vielä puhuttu lainkaan. Ekumenia rupesi ottamaan ensi askeleitaan vasta viisikymmenluvulla, mutta pitkään meillä oli tarve yhdistysten voimalla luoda ympäril-

lemme turvallista katolista ilmapiiriä. Academicum Catholicum oli jo olemassa, ja lukiovuosinani perustettiin Juventus Catholica, jossa olin pitkään aktiivinen, kunnes AC sitten otti yhä enemmän aikaani. Ennen sotia oli ollut tarjolla vain partio. Naisten Annayhdistys sai rinnalleen suomalaisen lohkon – Teresa ry:n edeltäjä – sekä Pikku Annat.

Ennen sotia huomattava osa – jollei vallan enemmistö – Helsingin katolilaisista oli ruotsinkielisiä, mutta vielä sodan jälkeen meillä oli kaksikin kirkkoherraa, jotka eivät juuri osanneet suomea. Sunnuntaiaamuna oli kolme ja jonkin aikaa neljäkin messua, ja päämessussa lauloi kuoro, jossa jonkin aikaa oli palkattujakin laulajia samoin kuin myös kuoron johtaja Erik Bergman. Ennen häntä kuoroa johti isä Nespoli, jonka temperamentikkaat italiankieliset saarnat kaikuivat kymmenen messussa. Kävin äitini kanssa alkuun aina päämessussa, mutta suostimme myöhemmin kello kymmenen messua, koska päämessussa ei käyty kommuuniolla, paitsi ensikommunion päivänä. Syynä oli se, että kommuuniolle aikovan piti paastota puoliyöstä asti, ja harva kykeni olemaan juomatta ja syömättä yli puolenpäivän. Iltamessuja ei tietenkään ollut; ne mahdollisti vasta paastoamiskäskyn lieventyminen.

Kaikki tuo on nyt kovin kaukana takanapäin. Kirkkokin on toisennäköinen, kun kuoria on laajennettu, saarnastuoli on poissa, alttarin paikka on toinen ja entisen sakristian paikalla on nyt sakramenttikappeli. Myös messukäytäntöön ja liturgiaan on tullut muutoksia, ennen kaikkea tietysti kielen osalta.

Ennen meillä ei ollut seurakuntasalia, vaan yhdistykset kokoontuivat milloin missäkin. Sotien jälkeen yhdistysten käytössä oli ensin piispantalon ylimmän kerroksen iso huone, joka lapsuudessani oli jonkin aikaa tyttöjen makuusalina. Sitten siitä tuli piispan-

KUVIA KIRKON ELÄMÄSTÄ

Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin voi lähettää kuvia kirkon elämästä digitaalisessa muodossa. Kuvien pitää olla laadukkaita ja tarkkoja ja kooltaan seuraavien rajojen puitteissa: lyhyt sivu vähintään 1000 px, pitkä sivu korkeintaan 5000 px. Maksimikoko n. 5 MB. Kuvat lähetään sähköpostilla osoitteeseen kuvat@catholic.fi. Sähköpostiin pitää kirjoittaa lisäksi (mahdollisuuksien mukaan) ainakin seuraavat tiedot: kuvaaja (tai kenen hallussa kuva on), paikka, aika (päivämäärä tai vuosi), kuvissa selvästi näkyvien henkilöiden nimet, tapahtuma/tilaisuus. Kuvat tallennetaan Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin. Lähettämällä kuvat tähän osoitteeseen ymmärrämme Katoliselle tiedotuskeskukselle myönnetyn kuvien täyden käyttö- ja julkaisuoikeuden. Otamme mielellämme vastaan myös vanhempaa, digitointua (skannattua) aineistoa. Kiitos yhteistyöstä! KATT

kappeli ja kokoontumispaikkana toimi kellaritila, joka oli Edelfeltintien puolella katutasossa.

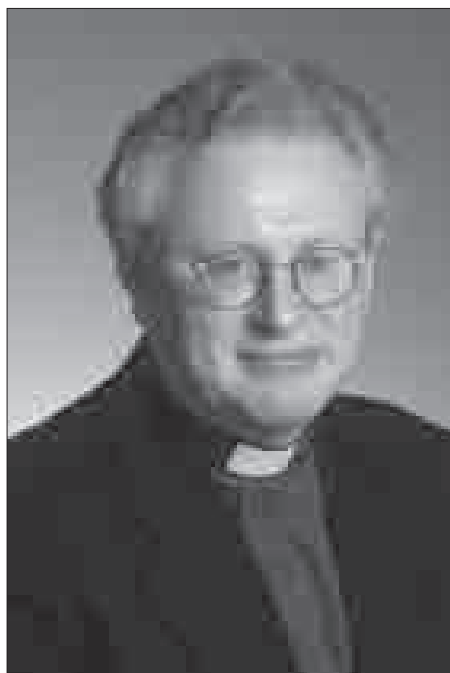
Katolilaiset ympärilläni ovat vaihtuneet täysin. Missä he kaikki ovat? Osan on tuoni vienyt, osa on vain hiljalleen häipynyt jonnekin, jokunen on kääntänyt kokonaan selkänsä kirkolle. Syitä on monia. Muistan sisarten koulusta erään tytön, jolla syynä oli hyötyajattelu. Kerran hän sanoi minulle haluavansa kansakoulunopettajaksi ja sen takia liittyvänsä luterilaiseen kirkkoon heti kun vain voi. Niin hän teki ja suomensi myös saksalaisen sukunimensä. Tiedän pari muuta samankaltaista luopujaa. Tiedän myös sellaisia, jotka ovat käännähtäneet selin heti kun joku yksittäinen pappismies on närkästyttänyt sanomisillaan tai tekemisillään. Tällaiset ihmiset eivät ole koskaan oikein sisäistäneet katolisuuttaan.

En ole maailman paras katolilainen, kaukana siitä, mutta sitkeä minä ihan varmasti olen.

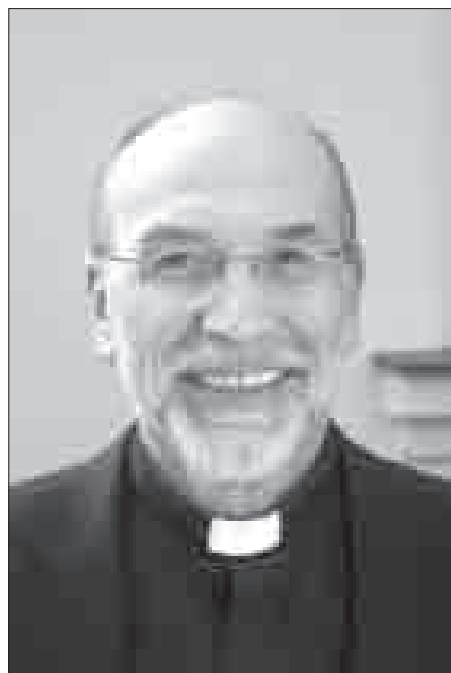
Rauni Vornanen

17. Adrian Borst 1978-1985

18. Teemu Sipponen 1985-2002

19. Marino Trevisini 2002-

Seuraavista kirkkoherroista ei ole kuvaa:

1. Ignatius Gorbacki 1856-1873
3. Michael Majewski 1895-1896
5. Julius Rodziewicz 1902-1904
6. Ignatius Czajewski 1904
7. Julian Matusewicz 1904-1905

OULU

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi. Tilinumero: Sampo 800014-70235384

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

6.11. la vainajienpäivä: messu, jonka jälkeen hartaus
7.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.11. ti Lateraanikirkon vihkiminen: 17.00 messu
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
21.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
28.11. su adventin I. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 21.11. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 7.11., 28.11. su 17.00
Raahe (Brahenukatu 2): Ei messua tänä aikana.
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.11. su 17.30

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

5.-7.11. Retretti.
12.-14.11. Avioparien retretti. Oларin seurakunta
19.-21.11. Hiljaisuuden retretti. Leppävaaran seurakunta
26.-29.11. Neokatekumeenien retretti.
3.-5.12. Retretti. Leppävaaran seurakunta

Stella Maris tarvitsee jatkuvasti talkootyöläisiä. Ilmoittaudu Aulille 040 5329827. Työtä löytyy monipuolisesti keittiöstä pihatöihin.

Stella Marisissa vietettävistä messuista voi tiedustella 019-33335793.

Varaukset retrettejä, kokouksia ym. varten kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, parhaassa tapauksessa isommille ryhmille vuosi aikaisemmin, sillä erityisesti keskuksen viikonloput ovat hyvin kysytyjä. Yksittäismajoitukset lyhyemmällä varausajalla. Kannattaa tiedustella tilannetta joka tapauksessa. Myös talkoolaiset ovat aina tervetulleita! Ylläpito työn palkkana. Erityisesti nyt syystöihin odotetaan voimavaroja.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3bA, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 10-16 ja keskiviikkoisin klo 10-18. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

ACADEMICUM CATHOLICUM

Ohjelma syyskaudella 2010
Verksamhetsplan för hösten 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 bA. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. /Vi samlas på Studium Catholicum, Riddaregatan 3bA. Mötena är öppna för alla. HUOM! KOKOUKSET ALKAVAT KLO 18.00/OBS! MÖTENA BÖRJAR KL. 18.00

Torstaina 18.11. klo 17.30 vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Tämän jälkeen, noin klo 18.00, professori Christian Krötzel Tampereen yliopistosta luennoi aiheesta "Pyhiinvalleukset Pohjoismaista keskiajalla". /klo 17.30 mässa for AC:s avlidna. Efter mässan, ca kl. 18.00, kprofessor Christian Krötzel från Tammerfors Universitet: "Pilgrimsfärder från Norden under medeltiden".

Torstaina 9.12. klo 18.00: Filosofian tohtori Elina Räsänen Helsingin yliopistosta puhuu väitöskirjansa aiheesta "Pyhä Anna itse kolmantena", pyhä isoäiti keskiajan puuveistoksissa. Lopuksi nautimme traditionaalista jouluglögiti/ Filosofie doktor Elina Räsänen: "Sankta Anna själv som tredje", den helige farmodern i medeltida skulpturer. Därefter njuter vi av den traditionella glöggen.

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2010 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2010 på AC:s konto 200120-513060

CATHOLIC STUDENTS' CLUB

Rosary and Holy Mass in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00:
♦ 2 november
♦ 16 november
♦ 30 november
♦ 14 december (pikkujoulu)

Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cs helsinki.wordpress.com

FRANSISKAANIMAALLIKOT OFS

Kokoonnumme jälleen p. Marian srk-salissa Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Kokoonnumme aikamme ovat muuttuneet: kokoonnumme tiistaisin kello 16.00-18.00. Halukkailla on mahdollisuus kokouksen jälkeen osallistua iltamessuun.

Syksy 2010
62. toimintavuosi Suomessa

Tiistai 16.11. kello 16.00-18.00 illan aihe Lähimmäisenrakkaus. Lähde: EUFRA-kokouksen aiheista. Tänäkin syksynä erittäin ajankohtainen asia - aina vain
Tiistai 14.12. kello 16.00-18.00 illan aihe on vapaa keskustelu: Mitä minulle merkitsee esim. joulun rauha, joulun ilo, joulun henki

Kevät 2011
63. toimintavuosi Suomessa

Kevään ensimmäinen kokous on tiistaina 18.1.

GREGORIUS-YHDISTYS

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

JEEUSKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hillka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hillka.bernard@hotmail.com

KIRJALLISUUSPIIRI

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen ääreen:

8.11. Marc Chagall: Elämäni
7.12. Gao Xingjiang: Sielun vuori. HUOM! PÄIVÄ!

Tervetuloa kaikki lukuhaluiset!

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

RADIO JA TV

Radiojumalanpalvelus 14.11.2010 klo 18.00: Pyhän Marian kirkko, Helsinki: Pyhä messu (nauhoitettu klo 10) – Yle Radio 1

Aftonandakt i radio 1.11.2010 kl 19.20: biskop Teemu Sippo SCJ – Radio Vega

Aftonandakt i radio 21.12.2010 kl 19.20: Caterina Stenius – Radio Vega

Radiojumalanpalvelus 20.2.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (nauhoitettu klo 11) – Yle Radio 1

Radion iltahartaus 29.3.2011 klo 18.50: Heidi Tuorila-Kahanpää – Yle Radio 1

Radiojumalanpalvelus 21.4.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (suora) – Yle Radio 1

Radion aamuhartaus 29.4.2011 klo 6.15 ja 7.50: piispa Teemu Sippo SCJ – Yle Radio 1

Gudstjänst i radio 29.5.2011 kl 13.03: St Henrikskatedralen, Helsingfors: Heliga mässan (inspelad 15.5.2011 kl 12.30) – Radio Vega

TUOMAAN MARKKINAT
7. - 22.12.2010

Esplanadin puisto

Perinteiset Tuomaan Markkinat joulukuussa, tänäkin vuonna peräti 16 päivän ajan!

Caritas etsii osastolleen vapaaehtoisia parin tunnin myyntityöhön. Lisätietoa toimistosta.

Radion iltahartaus 30.8.2011 klo 18.50: ? – Yle Radio 1

Radion iltahartaus 13.12.2011 klo 18.50: Auli Nukarinen – Yle Radio 1

SEKALAISTA

SENIORIT

Tiistaina 16. marraskuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14.00 ja sen jälkeen kokoontuminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.* Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

MESSUJA TALLINNASSA

PYHIEN PIETARIN JA PAAVALIN KATEDRAALI (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englantia). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

PIRITAN LUOSTARIN KAPPELLI (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki viroksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

HUNGARIAN MASS IN NOVEMBER

Bishop László Kiss-Rigó will celebrate a Holy Mass in Hungarian in St. Mary's church at 14:00 on the 14th of November (Sunday), 2010.

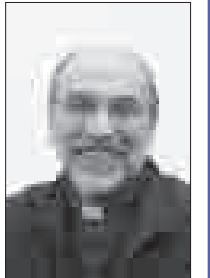
Kirkkoherra Marino Trevisini täyttää 60-vuotta

Juhlimme sitä sunnuntaina 14.11.

Lahjakeräykseen voi osallistua Henrikin kirkkokahveilla tai lahjoituksella tilille

Sampo 800077-10027853
Marino Trevisini lahjatili

Viitettä ei tarvita. Muista merkitä lahjoittajan nimi.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (2010/12) ajalle 5.11.-28.11. on toimitettava viimeistään 22.10.2010 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Suomen Caritas 50 vuotta

Suomen Caritas ry toivottaa kaikille ystävilleen ja tukijoilleen hyvää juhla-vuotta. Olemme yhdessä kulkeneet pitkän ja tuotteliaan tien yhteisvastuun hengessä. Suomen Caritas on toiminut tällä nimellä vuodesta 1960 saakka. Sen juuret ovat Katarina-yhdistyksessä, joka perustettiin 1920-luvun alussa karitatiivista työtä varten.

Caritas olemme me kaikki katolisen kirkon jäsenet, joita innoittaa katoliseen identiteettiimme vahvasti liittyvä velvollisuus huolehtia hädänalaisista kaikkialla maailmassa rotuun uskontoon ja kansallisuuteen katsomatta. Caritas on katolisen kirkon sosiaalisen työn väline, jonka avustustoiminta ulottuu kaikkialle maailmaan ja muodostaa lähes kahden sadan jäsenjärjestön tehokkaan verkoston.

Tänä vuonna adventtikeräyksen tuotolla tuetaan Caritaksen toimintaa yleisesti. Caritas-tietoutta pyritään

keräyksen yhteydessä lisäämään seurakunnissa ja muun väestön keskuudessa erityisesti nyt kun juhlimme Caritaksen 50-vuotista taipaletta.

Katarina-yhdistys

Sääntöjen mukaan Katariina-yhdistyksen tarkoituksena oli avustaa orpoja ja turvattomia sekä lieventää taloudellista ahdinkoa. Nimensä yhdistys sai Vadstenan autuaan Katarinan mukaan. Yhdistys rekisteröitiin syksyllä 1927. Aktiivisina jäseninä toimi henkilöitä, jotka saattoivat palvella yhdistyksen tarkoitusta työllään ja toiminnallaan. Passiiviset jäsenet tukivat yhdistyksen toimintaa taloudellisesti. Jäsenmaksua ei ollut. Kolmihenkinen johtokunta päätti avustustoimista ja työn järjestelyistä, mutta suurehkoja hankkeita pohdittiin yhdistyksen kokouksissa. Toimintaa valvoi osaltaan piispa Buckx, joka

kannatti lämpimästi yhdistyksen työtä.

Varoja avustustyöhön kerättiin etupäässä myyjäisillä ja konserteilla kuten yhdistyksen primus motor rouva Ingeborg Draken harpuesityksillä. Avustuksia jaettiin mm. venäläisille emigranteille.

Caritas-yhdistys

Yhdistys otti v. 1960 nimekseen Caritas-yhdistys ry. Sen tarkoituksena oli ylläpitää vanhainkotia katolilaisille. Joukko innokkaita katolilaisia keräsi huomattavan summan rahaa ja muuta omaisuutta, joilla hankittiin vanhainkotia varten osakehuoneisto ja muu tarpeellinen varustus. Toivottiin, että sisaria saataisiin huolehtimaan vanhuksista, mutta sen sijaan jouduttiin toimimaan vapaaehtoisten voimin. Resurssien vähyyden, katolisten vanhusten pienehkön määrän ja yhteiskunnan kiristyneiden

vaatimusten johdosta vanhainkoti jouduttiin lakkauttamaan. Sen jälkeen yhdistys vuokrasi omistamiaan asuntoja pääosin sosiaalisiin perustein.

Kesällä 1982 Caritas-yhdistys piti historiallisen kokouksensa, jossa se lahjoitti omistamansa asunnot hiippakunnalle ja muutti nimensä ja sääntönsä. Sääntöjen mukaan sen tarkoituksena on tehdä ja tukea karitatiivista työtä katolisen kirkon piirissä Suomessa ja ulkomailla. Yhdistyksen nimeksi tuli Caritas Finlandiae-Suomen CARITAS ry, myöhemmin Suomen Caritas ry - Caritas Finland rf.

Paastokeräyksen myötä Caritaksen toiminta laajeni myös kehitysyhteistyöhön. 1970 pohjoismaiset piispat perustivat Nordisk Katolsk Utvecklingshjälp -nimisen yhteistyöelimen, joka vastasi yhteisestä paastokeräyksestä. Se jakoi vuosittaisessa kokouksessa pohjoismaissa kerätyt varat eri maiden hankkeille yhteisen teeman puitteissa.

NKU:n tilalla toimi vuodesta 1997 NCC eli Nordic Caritas Council, joka päätti vuosittain paastokeräyksen teemasta. Yhteisestä rahoituksesta luovuttiin.

625 000 vapaaehtoista

Vuonna 1982 Suomen Caritas hyväksyttiin jäseneksi Caritas Internationalikseen, joka perustettiin 1950. Sen päätaavoite on auttaa jäsenjärjestöjään tehostamaan toimintaansa kansallisella ja kansainvälisellä forumilla sekä koordinoida hätäapua kaikkialla maailmassa. Caritaksen 165 jäsenjärjestöä auttavat vuosittain n. 24 miljoonaa ihmistä 200 eri maassa tai territoriossa. Caritaksen jäsenjärjestöillä on yhteensä 440 000 palkattua ja 625 000 vapaaehtoista työntekijää. Caritas on useimmiten jo paikan päällä, kun luonnonmullistukset tai muut katastrofit koettelevat köyhimpiä

maita. Sen asiantuntemusta hyödyntävät useat YK:n alaiset järjestöt ja Maailman ruokaohjelma.

Suomen Caritas on myös jäsenenä Caritas Europassa, jonka toiminta levisi 1990-luvulla myös entisen Neuvostoliiton alueelle. Caritas Europa tekee vaikutustyötä Euroopan neuvostossa ja poliittisten päättäjien parissa taloudellisen tasa-arvon, rauhanomaisten ratkaisujen, köyhyyden, työttömyyden ja maastamuuton syiden kitkemisen puolesta. Caritas Europa on yksi seitsemästä Caritas Internationalin alueesta. Jäsenjärjestöjä on 48.

15 euroa poikii 85 euroa

Tukea kehitysyhteistyöhankkeille Suomen Caritas on muiden kansalaisjärjestöjen tavoin saanut Ulkoministeriön Kehitysyhteistyöosastolta vuodesta 1980 lähtien. Tuki on nykyisellään 85% hankekustannuksista. Omarahoitusosuus 15% pyritään kattamaan keräyksin, joista tärkeimmät ovat paasto- ja adventtikeräykset sekä kummitoiminta.

Suomen Caritaksen hallitus on vastuussa uusista UM:lle esitetyistä hankkeista ja niiden seurannasta raportteineen. Hallitus valitaan vuosikokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan siten, että puolet jäsenistä on halutessaan erovuorossa. Vuosikokous, joka pidetään maaliskuun huhtikuussa, valitsee hallituksen puheenjohtajan ja jäsenet erovuoroisten tilalle sekä moderaattorin piispan ehdottamien pappien joukosta. Tällä kertaa kesken kauden on moderaattoriksi nimitetty isä Wieslaw Swiech SCJ.

Onnea Sirpa 60 v.

Vuodesta 1991 Caritaksella on ollut vuokrattuna toimitalo. Nykyisin se on osoitteessa Maneesikatu 2a, Helsinki, jossa työskentelee osaaikaisena järjestösihteerinä Sirpa Monteiro Caritaksen hallituksen apuna kaikissa mahdollisissa työtehtävissä kiranpidosta kehitysyhteistyöhankkeiden koordinointiin. Hänellä on kaikki langat käsissään ja hänen taitonsa verkottua on ilmiömäinen sekä kantaväestön että maahanmuuttajien keskuudessa. Toimitiloissa toimii myös Caritas-kauppa, joka myy luostari- ja kehitysmaatuotteita. Tuotteita myydään

vapaaehtoisvoimin useiden seurakuntien myyjäisissä ja erilaisilla markkinoilla.

Sirpa viettää perhepiirissä syntymäpäiväänsä, mutta on esittänyt toivomuksensa, että kukka-ym. tervehdysten sijasta häntä onniteltaisiin lahjoituksin Caritaksen tilille.

Vapaaehtoistyöstä voimaa

Vuosien varrella toimisto on ollut kiintopiste monille maahanmuuttajille, joille on annettu apua viranomaisasioissa. Pakolaisille ja turvapaikanhakijoille on neuvonnan lisäksi järjestetty myös virkistystoimintaa. Seurakuntien maahanmuuttajatyötä on tuettu maksamalla leirimaksuja, myanmarilaisen papin matkoja Roomasta Suomeen sekä maahanmuuttajien busikuljetuksia seurakuntakeskuksiin. Tänä vuonna on maahanmuuttajien asiantuntemusta ja kielitaitoa hyödynnetty tarjoamalla työharjoittelupaikkaa Caritaksessa. Lokakuussa Day Paw, Sebastian aloitti harjoittelun vieraillemalla seurakunnissa ja tutustumalla myanmarilaisen perheiden olosuhteisiin eri puolilla Suomea.

Vapaaehtoistyö on lukujen valossa Caritaksen toiminnan punainen lanka. Kaikki halukkaat ovat tervetulleita Caritaksen vapaaehtoistyöhön ja sen kehittämiseen eri paikkakunnilla. Erityisesti vasta tulleet maahanmuuttajat tarvitsevat omilla paikkakunnillaan apuamme viranomaisasioissa, samoin pienet koululaiset läksyjen teossa. Monien maahanmuuttajaperheiden hyvinvointi riippuu heidän lastensa pärjäämisestä koulussa. Caritas on ollut yhteydessä SPR:ään, joka on käynnistänyt pääkaupunkiseudulla LäksyHelppi-palvelun. Yhteistyötä jatketaan. SPR tarjoaa maahanmuuttajatyöhön ym. koulutusta, johon kaikki halukkaat voivat hakeutua.

Caritaksen hallitus haluaa vielä kiittää kaikkia niitä, jotka ovat tukeneet Caritaksen toimintaa osallistumalla keräyksiin ja myyjäisiin sekä vapaaehtoisina antaneet panoksensa Caritaksen päämäärien saavuttamiseksi.

*Helena Langinvainio
Caritaksen hallitus*

www.caritas.fi, www.caritas.org

Tystnaden i himmelnen – den heliga tystnaden

På sommaren gick jag igenom gamla böcker som fanns i packlådor på landet. Bland dessa böcker fann jag en bok skriven av Thomas Merton kallad den Heliga tystnaden (Allhem, Malmö 1956). Boken består av svartvita bilder och korta texter som beskriver munkarnas liv genast efter det andra världskriget. Merton har inte velat beskriva olika munkordnar skilt för sig utan sökt det gemensamma för bl.a. cistercienser, kartusianer, kamaldolder, karmeliter och benediktinger. Boken har en struktur, men enligt Merton är det inte strukturen som är avgörande, utan de mystiska och enkla symbolerna – dessa är de hemliga symboler som sammanbinder munkarnas liv i hemlighetsfullhet.

Genom sin tystnad lever munken ett hemlighetsfullt liv ett slags himmelsk helighet för det är endast tystnaden som passar en syndare. Merton skriver:

”Genom bot, strängt allvar, ensamhet, tystnad och försäkelse bemödar sig munken att aldrig glömma, att grunden för hans ande är öde och tom”. Klosterlivet är en kallelse till ensamhet och sålunda en kallelse till hoppet. Munken är på samma gång en glad och en smärtsam person.

Munken lever ett mysterium för en munk kan inte förklara för världen varför han lever som munk. Om han försöker det skulle han inför världens ögon framträda som vanvettig. En munk lever ju ett mysterium. Om han skulle kunna förklara det skulle munklivet inte längre var ett mysterium.

Klosterlivet har djupa rötter i Guds tystnad. ”Då munken lyssnar till denna tystnad, som omsluter hans hjärta, blir han hänryckt av Kristi kärlek, som han aldrig sett men dock känner nästan som sig själv, känner han Ordets hemliga närvaro sprida sig i honom som ett underbart leende” skriver Merton.

Boken är uppdelad i kapitel som belyser en del av munkslivet bl.a tystnaden, kallelsen, arbetet, lectio divina, själen och studier i klosterlivet, gemenskapslivet, opus Dei, mässan och de olika symbolerna. Man behöver inte läsa boken i ett sträck utan kan välja ett kapitel eller endast meditera över de svartvita bilderna.

För att bekanta sig med den tidigare och den senare ortodoxa munktraditionen lönar det sig att skaffa ”Filokalian” i fem delar utgiven av Valamon ystävät ry. Boken har översatts av syster Kristoduli (Lampi) över ett antal år. Verket omfattar bl.a de tidiga texterna om klosterlivet och Jesus bödens historia.

Vad har dessa verk att ge oss moderna människor? Det är inte många som blir kallade till att bli munk eller nunna och ännu färre som tar emot en kallelse de eventuellt fått. Vad är det som vi moderna människor egentligen vill med våra liv? Har vi tappat kunskapen om att det finns en verklighet och liv utanför konsumtionsbaserade ensamheten?

I vårt samhälle har allting blivit produkter (tuotteistaminen) som skall konsumeras för att sedan kastas bort för att man skall kunna köpa nya produkter – en hermeneutisk cirkel som bara växer. Människan själv har blivit behovsmaskineriet som driver den ekonomiska tillväxten. Man

uppfinner ständigt nya produkter för att tillfredsställa dessa behov.

Ett nytt fenomen är att man allt mer konsumerar dessa produkter/tjänster allena. Det sociala och gemensamma håller på att försvinna i konsumtionen, vilket leder i sin tur till ensamhet och alienation. Här hänvisar jag till teaterstycket på Q-Teatteri i Helsingfors ”Täydellinen päivä” (en fullständig dag).

Dissonansen mellan munklivet och den moderna konsumenten är slående. Munken strävar att komma närmare Gud och en mystisk gemenskap med honom.

Den moderna konsumenten strävar att tillfredsställa sina egna behov genom att konsumera allt flera produkter och tjänster. Vardera är till det yttre allena, men med det finns en stor skillnad – munken är tillsammans med Gud medan konsumenten är helt allena med sig själv. Vilken paradox!

Vilka är då konsekvenserna av den konsumtionsbaserade ensamheten? För det första leder denna form av konsumtion till alienation och till att uppfatta verkligheten på ett orrealistiskt och i många fall skrämmande sätt. För det andra leder det till egoism och oförståelse för andra människor. Och för det tredje leder det till alienation från Gud. Vi förlorar Gud som centrum i vårt liv och i stället blir vi själva detta centrum. Detta påverkar allting d.v.s. hur vi förhåller oss till samhället gement, till andra, till minoriteter, till andra länder, till fattiga och till rika. Vår ”verklighet” är helt enkelt förvrängd.

Som katoliker har vi ansvar att vara goda exempel på hur man skall leva ett kristet liv. Vi behöver inte alla vara munkar eller nunnor, men vi får inte glömma deras exempel och värden. Gud måste vara centrum i våra liv.

Jan-Peter Paul

Kristillisen avioliiton solmiminen

Suomessa morsiamen äiti tekee usein aloitteen hääjärjestelyistä varaamalla kirkon. Hän soittaa pappilaan ja kysyy: "Onko kirkko vapaa silloin ja silloin, jolloin nuori pari aikoo mennä naimisiin?" Pappi katselee seurakunnan almanakkaa, ja äiti on helpottunut, kun pappi näyttää vihreää valoa. Mutta ei-katolisen morsiamen äiti hämmästyttää, kun pappi kysyy: "Asuvatko lapset ulkomailla?" Äiti sanoo: "Eivät. Miten niin?" Pappi vastaa: "Olisi tärkeä, että morsiuspari itse tulisi käymään pappilassa, ja että pappina voisin keskustella heidän kanssaan paitsi vihkimisjuhlan järjestelyistä myös kirkollisen avioliiton merkityksestä ja sen edellytyksistä. Siksi meillä on silloin tällöin jopa avioliittonvalmennuskurssi."

Kun pari saapuu, on aluksi saatava kuntoon paperisota. On otettava ylös kaikki henkilötiedot, hankittava tuoreet kastetodistukset niistä seurakunnista, joissa kumpikin on liittynyt kirkkoon - Kristuksen ruumiiseen. Viranomaisilta on saatava myös avioliiton esteettömyystodistus. Sen jälkeen alkavat papin kanssa keskustelut niistä aiheista, jotka sisältyvät myös valmennuskurssin ohjelmaan.

Avioliitto on katolisessa kirkossa sakramentti. Se vaatii, että on selvitettävä sakramentin toimittamisen pätevyys ja muutamia kysymyksiä, joista ilmenee morsiusparin aikomus solmia kristillinen avioliitto: tahtovatko he olla yhdessä kuolemaan asti, pyrkivätkö he olemaan uskolliset toisilleen sekä ovatko he valmiit ottamaan vastaan heille syntyvät lapset, hoitamaan lapsensa ja kasvattamaan heidät Kristuksen ja hänen kirkonsa opetuksen mukaan.

Keskustelun ydinkysymys ei ole vain ulkonaisia seikkoja tai vain kirkon käskyjä koskeva, vaan ydin on kristillisen uskon merkitys avio- ja perhe-elämälle. Pappi voi kysyä heiltä mm. kuinka he aikovat selviytyä kirkon opetuksesta siinä kohdin, että Kristuksen ja Raamatun mukaan avioliitto on miehen ja naisen välinen liitto, joka kestää kuolemaan saakka. Hän puhuu myös siitä, miksi katolinen kirkko uskaltaa pitää kiinni tästä käsityksestään aikana, jolloin hyvin helposti ongelmien syntyessä vaihdetaan partneria ja jolloin yleisessä mielipiteessä ei edes ole enää selvää, että avioliitto on miehen ja naisen välinen asia. Keskustelussa papin tehtävä ei ole tuomita niitä, joiden avioliitto on epäonnistunut. Hän haluaa vain kertoa kristillisen avioliiton päämääristä ja niiden tärkeydestä.

Keskusteltaessa näistä kysymyksistä pappi korostaa morsiusparin uskon merkitystä. Jotkut morsiusparit saattavat vuorostaan ihmetellä sitä, että kristillisessä avioliitossa ratkaiseva tekijä on puolisoitten usko. Avioliitto on uskon salaisuus, kirkon sakramentti, jossa Jumala itse on tahtonut tulla mukaan avioparin yhteiselämään pelastukseksi ja heidän rakkautensa pyhitykseksi niin, että he jakavat toistensa kanssa elämänsä ja myös uskonsa, ja Jumala itse on heidän rakkautensa lähde. Tällöin heidän keskinäinen kunnioituksensa ja kiintymyksensä vahvistuu ja heidän ja heidän perheensä rakkautta varjellaan kylmenemiseltä ja sisään lämpiämiseltä. Tätä uskon lahjaa ei aina heti ymmärretä. Nykyisin ajatellaan usein, että avioliitto ihmisuhteena on pelkästään psykologinen

asia. Päinvastoin - ihmiskunnan pelastustaloudessa Jumalan rakkaus ylittää psykologian kaavat ja mahdollisuudet. Jumalallehan kaikki on mahdollista. (Luuk.18:27). Englanninkielinen sanontatapa "families that pray together, stay together" (perheet, jotka rukoilevat yhdessä, pysyvät yhdessä) muistuttaa tästä todellisuudesta.

Sen jälkeen kun on puhuttu uskosta kristillisen avioliiton perustavanlaatuisena perustana, on pohdittava yhdessä myös avioelämän muita asioita: miten aviopuolisoiden suhde voi kasvaa, parantua ja uudistua elämän antamien haasteitten myötä? Tässä tietysti käsitellään myös psykologisia ja biologisia tekijöitä. Avioliitto ei todellakaan ole lasten asia, vaan täysikasvuisten, joilla on jalat maassa ja sydän oikeassa paikassa. Parille puhutaan niistä harhakuista, joita heillä kenties on toisistaan syystä tai toisesta. Nämä heidän on kohdattava rohkeasti ja murskattava ajoissa, jotta ne eivät häiritse heidän yhdeksi kasvamistaan. Tällöin heidän avioelämänsä voi rikastua päivästä päivään. Heidän on opittava hyväksymään toistensa erilaisuutta miehenä ja naisena ja opittava tuntemaan siihen sisältyvää kumppanuutta ja avunantoa. Näin heillä on mahdollisuus osata täydentää toinen toistansa, jos he ovat tietoisia vahvuuksistaan ja heikkouksistaan eivätkä hermostu toisen epätäydellisyyksistä. Tällöin he voivat olla myös laupiaita toisiansa kohtaan ja antaa anteeksi toistensa virheet. He osaavat jopa ottaa toisiltaan vastaan hengellisiä lahjoja. Tärkeää on myös se, että he pystyvät suhtautumaan myönteisesti toistensa sukulaisiin ja ystäviin, kuten myös toistensa työhön ja harrastuksiin. Varsinkin eletessä seka-avioliitossa on tärkeää, että puoliset kunnioittavat toistensa uskonnollista vakaumusta eivätkä estä toista noudattamasta oman uskontonsa hyviä tapoja.

Kristillisen avioliiton ihanne ilmenee parhaiten apostoli Paavalin kirjeestä efesolaisille (Ef. 5:19-33), jossa hän puhuu aviopuolisoiden välisestä suhteesta. Viime vuosina tekstiä vastaan on hyökätty paljon aviopuolisoiden samanarvoisuuden nimissä, ikään kuin kirkko ei olisi huomannut puolisoitten muuttunutta osaa nyky maailmassa. Mutta tämä ei ole apostoli Paavalin tarkoittama asia. Paavali pikemminkin opetti Kristuksen ja kirkon yhteyden salaisuuden avulla miehen ja vaimon välistä yhteyttä, heidän yhdeksi lihaksi tulemisensa salaisuutta. Avioliiton sakramentin kautta puoliset tulevat toisilleen ja perheelleen avioliittonsa jokaisena päivänä Jumalan armolahjan välittäjiksi -- sekä myötä- että vastoin käymisissä -- siihen saakka, kunnes kuolema heidät erottaa, ja sen jälkeenkin he saavat tuonpuoleisessa elämässä, taivaassa, iloita toistensa läheisyydestä. Niinpä apostolin mukaan jokainen mies on kutsuttu rakastamaan vaimoansa niin kuin itseään ja vaimo samoin miestänsä, koska Jumala rakastaa ihmisiä.

isä Frans

Kolummi

Hawking: sodanjulistus luomisopille tai looginen katastrofi?

Syyskuussa ilmestyi tunsnetun brittiläisen Stephen Hawkingin kirja *The Grand Design* (Suuri suunnitelma), jossa 68-vuotias teoreettinen fyysikko ja kosmologi ottaa kantaa kysymykseen, tarvitaanko Luoja maailmankaikkeuden olemassaolon alkusyyksi. Suuri yleisö tuntee Hawkingin erityisesti hänellä vuonna 1963 todetun ASL-taudin takia. Sairaudesta hänelle lähes täydellisen liikuntakyvyttömyyden. Hawking toimi 1977 lähtien Cambridgen yliopiston professorina ja jäi eläkkeelle syksyllä 2009.

Jo vuonna 1988 Hawking lähestyi edellä mainittua kysymystä kirjassaan "A Brief History of Time", suomeksi "Ajan lyhyt historia: Alkuräjähdyksestä mustiin aukkoihin". Silloin hän arvioi, että jos tiede pystyisi selittämään maailmankaikkeuden syntymisen, ihmiset olisivat ymmärtäneet, miten Luoja ajattelee. Nyt hän väittää suoraan Luojan olevan täysin ylimääräinen: "Jumalaa ei tarvittu alkuräjähdykseen" -otsikolla HS toisti Hawkingin viestin 2.9. ja "Jumalalla ei ole sijaa maailman synnyssä" YLE totesi samana päivänä. Hawkingin mukaan ei tarvittu jumalallista sysäystä: "Koska on olemassa painovoimalaki, universumi voi luoda itsensä ja todella luo itsensä tyhjästä. Spontaani luominen on syy siihen, että on olemassa jotakin eikä ei mitään, syy maailmankaikkeuden ja meidänkin olemassaolomme." - "Jumala saattaa olla olemassa, mutta tiede pystyy selittämään maailmankaikkeuden ilman, että sen luojaa tarvitsee olla olemassa", Hawking sanoi jotakin viikkoja sitten eräessä keskusteluohjelmassa Yhdysvalloissa. Jumala olisi korkeintaan joidenkuiden vanhoillisten ihmisten maailmankatsomuksen merkityksetön koriste. "Tieteellinen kuvaus on täydellinen. Teologia on tarpeetonta", Hawking sanoi samassa tilaisuudessa.

Onko mahdollista, että jokin luo itsensä eli antaa itselleen olemassaolon? Yksinkertainen, mutta syvälinen vastaus on, että se on mahdotonta. Jotta jotakin aiheutuisi, juuri sen aiheuttajan täytyy olla olemassa, koska se, mitä ei ole olemassa, ei voi aiheuttaa mitään. Toisaalta Hawking haluaa,

että juuri tämän aiheuttajan täytyy olla samalla vailla olemassaoloa. Hawking väittää siis, että maailmankaikkeus on olemassa ja samalla ei ole olemassa (itseaiheuttamisensa suhteen). Mutta nämä ristiriidat rikkovat logiikan peruslakia vastaan ja niistä voi päätellä mitä tahansa, esimerkiksi sekä Luojan olemassaolon että hänen ei-olemassaolonsa. Niinpä se, mikä näytti olevan sodanjulistus luomisopille, paljastuu loogiseksi katastrofiksi.

Sen lisäksi Hawking joutuu yleisen erehdyksen uhriksi jättämällä huomioimatta sen, mihin monet hänen kollegansa ovat viitanneet. Näin hän osoittaa toisella tavalla kirjansa väitteen perusteettomaksi.

Mistä on kyse? Albert Einsteinin (1879-1955) mukaan kaikki teoriat fysiikassa ovat "pelkkiä ihmisällyn keksintöjä". Havainnot eivät vaikuta mitenkään teoreettisten käsitteiden muodostamiseen. Teoreettinen fyysikko Eugene Wigner (1902-1995) kirjoitti 1960, että "se ihme, että matematiikka on sopiva formulaamaan fysiikan lakeja, on uskomaton lahja, jota emme ymmärrä emmekä ansaitse".

Seuraavat arvioinnit koskevat sananmukaisesti pelkästään kvanttiteoriaa, mutta ne paljastavat jonkin verran hallitsevaa henkistä ilmapiiiriä. Amerikkalainen teoreettinen fyysikko Richard Feynman (1918-1988) kertoi opiskelijoilleen, että hänen mielestään "voi turvallisesti sanoa, ettei kukaan ymmärrä kvanttimekaniikkaa. Älä ajattele enää 'Miten asiat voivat olla niin?', koska et koskaan löydä vastausta. Ei kukaan voi tietää, miksi asiat ovat niin kuin ovat." Englantilainen fyysikko ja matemaatikko Roger Penrose (s. 1931) kirjoittaa: "Kaksi faktaa kannustaa tämänhetkistä oppikirja-kvanttiteoriaa... Ensiksi teoria ja kokeet ovat ihmeellisesti sopusoinnussa toistensa kanssa, ja toiseksi teoria on yllättävän ja syvällisen kaunista. Sitä vastaan on ainoastaan se, että teoriassa ei ole mitään järkeä!" Nämä johtavat teoreettiset fyysikot siis tunnustavat eri tavalla, etteivät ymmärrä fysiikan itseyttä ratkaisevassa asiassa. Siitä huolimatta teoreettiset fyysikot eivät epäriidat tehdä itseään yhä syvemmin riippuvaisiksi matematiikasta, kun he huomasivat, että se tuottaa menestystä menestyksen jälkeen. Ja menestyksen mukana tulee teknologiaa, josta syntyy taloudellista ja poliittista valtaa.

Jos oletetaan, että Hawking on ottanut hiljattain huomioon kollegojensa mielipiteet, hän puhunee kirjassaan pelkästään matemaattisista

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesus ja avioliitto Matt. 19:3-12

Hänen luokseen tuli myös fariseuksia, jotka halusivat panna hänet koetukselle ja kysyivät: "Saako mies hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?" Hän vastasi heille: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja alun perin teki ihmisen mieheksi ja naiseksi?"

Ja hän jatkoi: "Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

He eivät siis enää ole kaksi, he ovat yksi. Ja minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

Fariseukset kysyivät häneltä: "Miksi sitten Mooses on säätänyt, että jos mies hylkää vaimonsa, hänen on annettava tälle erokirja?"

Hän vastasi: "Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne, koska te olette niin kovasydämiisiä. Mutta alun perin ei ollut niin.

Minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen.

[Aviorikoksen tekee myös se, joka nai miehensä hylkäämän naisen.]"

Opetuslapset sanoivat: "Jos avioliitto merkitsee miehelle tätä, on parempi olla menemättä naimisiin."

Mutta hän sanoi heille: "Se ratkaisu ei sovellu kaikille, ainoastaan niille, joille se osa on annettu.

On sellaisia, jotka äitinsä kohdusta saakka ovat avioliittoon kelpaamattomia, on toisia, joista ihmiset ovat tehneet sellaisia, ja on niitä, jotka itse, taivasten valtakunnan tähden, ovat ottaneet osakseen naimattomuuden. Joka voi valita tämän ratkaisun, valitkoon."

Kommentti

Fariseukset halusivat panna Jeesuksen koetukselle ja valitsivat aiheen, joka on nykypäivänäkkin merkittävä: avioliitto.

Raamatussa lukee selvästi, että miehen ja naisen välinen avioliitto on luonnostaan suunnattu aviopuolisoiden väliseksi yhteydeksi heidän omaksi hyväkseen sekä lasten synnyttämiseksi että kasvat-

tamiseksi. Jumalan alkupe- räisen suunnitelman mukaan avioliitto on purkamaton, minkä Kristus vahvistaa: "Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako".

Jeesus puhuu suorasanaisesti avioliiton rikkomattomuudesta. Alun perin avioliitto oli luonnollinen liitto naisen ja miehen välillä. On merkittävää, että Jeesus käyttää Jumalasta nimitystä Luoja korostaen näin sitä, että avioliittoyhteys on Luojaan tahto: se siis kuuluu jo itsessään avioliiton luonteeseen.

Saman voi huomata monissa muissakin maailman muuttumattomissa ihmisten välisissä suhteissa. Yksi yksinkertainen esimerkki olisi se, että mies voi tulla isäksi vain silloin, kun hän saa lapsen ja tällöin naisestakin tulee äiti. Ilman lapsia ei olisi olemassa isyyttä tai äitiyttä. Avioliitto puolestaan astuu voimaan aviosuostumuksen kautta. Avioliitto on olemassa, koska nainen ja mies tekevät sopimuksen ollakseen aviopari, mikä synnyttää aivan erityisen suhteen miehen ja vaimon

välille; suhteen, joka kestää kuolemaan asti.

Tuntemukset tai pahat tilanteet eivät voi muuttaa tätä sidettä. Avioliitossa tehtävä sopimus on niin vahva, ettei sitä voi rikkoa. Minun isäni on aina minun isäni, vaikka hän joskus vihaisikin minua. Jos tilanne äityy pahaksi, täytyy tietysti etsiä sopiva ratkaisu kaikille. Joskus se, että aviopari pitää etäisyyttä toisiinsa, saattaa auttaa ratkaisun syntymisessä, mutta loppujen lopuksi avioliiton side kestää läpi minkä tahansa myrskyn.

Avioliitto on kaunis lahja ja vastuu. Koko perheen ja sen kautta myös koko yhteiskunnan kohtalo riippuu pysymisestä uskollisena avioliitolle. Sen tähden kannattaa rukoilla erityisesti avioliiton ja perheiden puolesta.

Jeesus puhuu myös naimattomuudesta, joka on kuin taivasten valtakunnan edestä annettu lahja. Jotkut antautuvat Jumalalle kokonaan. Ruumis, sielu, sydän... kaikki Jumalalle rakkauden tähden: tätä on selibaatti. Tämä ei ole mikään eriskummallinen asia, vaan ainoastaan toisenlainen tapa osoittaa rakkautta: täysi

rakkaus Jumalaa kohtaan ja Hänen kauttaan myös kaikkia ihmisiä kohtaan. Kuvittele! Jumala, joka on täydellinen rakkaus, täyttää minun sydämeni kestäväällä rakkaudella.

On siis myös hyvä, jos rukoilemme selibaattikutsu- mustenkin puolesta Kirkossa.

isä Raimo Goyarrola

objekteista, vaikka ne ovat saaneet fysikaalisia nimiä kuten 'energia', 'alkeishiukanen', 'massa' jne. Jos oletetaan, että Hawking kuitenkin haluaa puhua todellisesta maailmasta matematiikan avulla, hän ei ilmeisesti ota huomioon toisin kuin monet kollegansa edellä mainittua fysiikan itseymmärryksen puutetta. Hän tarttuu pikemminkin teoreettiseen fysiikan tähänastiseen menestykseen. Mutta puolittotuus on pahempi kuin valhe.

On korostettava, että ongelma ei sijaitse uskon ja fysiikan välillä, eikä myöskään filosofian ja fysiikan välillä, vaan itse fysiikassa. Joten uskon puolustus ei toteudu pelkästään viittaamalla loogisiin virheisiin fysiikan käytössä. Yhtä tarpeellista on fysiikan itseymmärryksen parantaminen tutkimalla tähän asti melko tuntematonta matematiikan ja todellisen maailman välistä sidettä. Tärkein kysymys saattaa olla, syntyvätkö fysiikassa matemaattisten teorioiden rakenteet todellisesta maailmasta vai päinvastoin fyysikon ajatusmaailmasta. Tämä on sekä uskoviille että ei-uskoviille fysiikan ja filosofian asiantuntijoille haastava tehtävä. Ei voi sulkea

pois, että tämän ongelman tutkija löytää niin syvää viisautta, että ei-uskova tuntee itsensä motivoituksi ryhtymään tämän viisauden alkusynn etsintään. Joka tapauksessa uskova tutkija saa runsaasti todisteita psalmi 19:n alkusanoille: "Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan."

isä Rudolf Larenz
fysiikan tri

Hiukan lisää Pyhistä ja pyhistä

Oli hyvä ja tarpeellista, että viime pääkirjoitus otti puheeksi katolisen terminologian. Mutta yhdessä asissa olen toisella kannalla, nimittäin siinä, mikä koskee pyhäsanaa kanonisoitujen pyhimysten määreenä. Meillä on pitkä käytäntö pyhimysten pyhä-määritteen kirjoittamisesta isolla alkukirjaimella muulloinkin kuin Pyhän Hengen kohdalla. Miksi nyt muuttaisimme sen? Tällä tavalla se erottuu kaikista niistä tapauksista, joissa pyhä on jonkin tai jonkun muun kuin kanonisoidun pyhimyk-

sen määreenä. Iso alkukirjain kertoo tekstiä lukevalle heti, että tässä on pyhien joukkoon nostettu ihminen. En toivoisi määritettä käsitettävän pelkäksi titteliksi, jollainen esim. paavi on. Erytistapauksina joukossa ovat ne kuninkaalliset tai muuten korkea-arvoiset pyhimykset, joilla Pyhä-määrite on nimen perässä, esim Ludvig Pyhä, Knuut Pyhä, Tapani Pyhä.

Vaikka käytäntö oli se kuin oli, tarkistin asian aikoinani kielitoimistosta (nyk. Kotimaisten kielten tutkimuskeskus). Jos siellä nyt ollaan toisella kannalla, siinä on yksi niistä asioista, joissa en suostu olemaan niin lepsu kuin kieliainkriteetit mielestäni nykyään liian usein ovat. Heillehän tämä asia ei ole pyhä samalla tavalla kuin meille katolilaisille. Sen takia toivon, että me edelleen pitäydymme vanhaan käytäntöön, jossa heijastuu pyhimyksiä kohtaan tuntemamme kunnioitus. Tämän kunnioituksen jaamme ortodoksisten veljiemme kanssa enkä toivoisi meidän lähtevän tässä eri teille.

Rauni Vornanen

Filistealaisista

Artikkelissa "Hyväntekeväisyyttä Italian suurlähetystössä" (Fides 11/2010) oli harmillinen virhe, lauseessa "ristiriita muinaisen Israelin kansan jälkeläisten (juutalaisten) ja filistealaisten jälkeläisten (palestiinalaisten) välillä on jatkunut". Filistealaiset olivat seemiläisiin kuulumaton siirtolaiskansa, jonka alkukoti oli Kaftor, mikä tarkoittanee Kreetaa. Israelin kuningas Saul kävi loppumatonta sotaa heitä vastaan, ja Daavid voitti tunnetusti filistealaisen Goljatin. (lue Aapeli Saarisalo: Raamatun sanakirja)

Abraham on sekä juutalaisten että arabien kantaisä. Jaakob ja Esau olivat Abrahamin pojan Iisakin kaksoispojat. Juutalaiset ja ns. kadonneet heimot ovat Jaakobin jälkeläisiä, joille Israelin Pyhä on antanut Kanaaninmaan ikuisiksi perinnöksi (esim. 1.Moos.13:15 ja 1.Moos.17:8). Abrahamilla oli toinenkin poika, Ismael, jonka äiti oli egyptiläinen orjatar Hagar. Jaakobin veljellä Esauilla oli kaksi kanaanilaista vaimoa, ja hän otti kolmanneksi vaimoksi Ismaelin tyttären Mahalatin. Arabit ovat siis Abrahamin veljenpojan Lootin, Abrahamin pojan Ismaelin ja

Abrahamin pojanpojan Esaun jälkeläisiä, ja heille Jumala on antanut valtavat alueet, nykyiset arabimaat. Kyllä niissä maissa on tilaa kaikille arabeille, mukaan lukien ns. palestiinalaiset, jos vain sopu sijaa antaisi. Muistatko, mitä Herran enkeli sanoi Hagarille, Ismaelin äidille? "Minä teen sinun jälkeläistesi määrän niin suureksi, ettei sitä voi laskea. Poikasi on oleva kuin villiaasi, hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan, aina hän on oleva vastakkain kaikkien veljiensä kanssa." (1.Moos.16:10,12)

Meidän kristittyjen on rukoiltava sekä juutalaisten että arabien puolesta, pelastusta Jeesuksessa Messiaassa molemmille veljeskansoille. Juutalainen Jeesus sanoi samarialaiselle naiselle: "Pelastaja nousee juutalaisten keskuudesta." (Joh.4:22) Meidän on erityisesti siunattava Israelia ja rukoiltava rauhaa Jerusalemmille, suuren Kuningaan kaupungille. "Siionin tähden minun on puhuttava, Jerusalemin takia en voi vaieta, ennen kuin oikeus nousee siellä kuin aurinko ja pelastus kuin leimuava soihtu." (Jes.62:1)

Hannele Kotka
Padasjoki

Sermon of H.E. the Most Reverend Teemu Sippo S.C.I., the Bishop of Helsinki, on the Feast of celebrating the 150 years of St. Henry's Cathedral. October 24, 2010.

Dear Parishioners and Friends,

When I think about the church of St. Henry, St. Henry's Cathedral, the first description that comes to mind is "modest." We call our bishops's church a cathedral, although it does not seem such based on size. In its modesty it reflects our small Catholic Diocese. Some years ago, the Archbishop of Cologne, Cardinal Joachim Meisner was about visit our Cathedral. I could not help but compare the cathedral in Cologne to our cathedral and thought only, how insignificant we had to seem in the eyes of the Bishop of a large cathedral. In his unbelievably magnificent Cathedral would fit many churches the size of St. Henry's. When the Cardinal came, he first knelt to pray in the pew and then stood in front of the altar and remarked: "This is something valuable."

This opened my eyes to see something essential in our church. Size or ornamentation is not what makes a church a bishop's church; rather, the seat of a bishop, which belongs to a cathedral, as well as care that everything is valuable and serves liturgy and devotion. During the time of Bishop Verschuren the church was renewed according to the guidelines given after the second Vatican Council in such a way that the altar was moved to the middle of the sanctuary and the tabernacle was placed in the side chapel. This bold decision underlines the meaning of the church as a cathedral, the church of the shepherd of the diocese and thus the symbol of the whole diocese.

Simple modesty and dignity accomplished the fact that the atmosphere in St. Henry's church can be described as reverent. Countless people have said that it is easy to pray in this church. When the outside door is closed, there is a deep peace inside, which calls one to quietness and prayer. If the walls could hear and speak, they would tell of countless quiet prayers, devoted requests as well as thanksgivings and praises.

This church building gives space to private personal prayer, the deep meeting of God and a human soul. However, at the same time it facilitates gathering together, common prayers and the celebration of liturgy. We meet Christ who is present in the consecrated hosts of the tabernacle. Even if there is no one in the church, the red light leading one to the tabernacle expresses that Christ is present here. We can feel this presence, greet Him and kneel before Him.

The church building, which belongs to us all, gives us a particularly special chance to feel in our midst the presence of the loving God, in all the important phases and happenings of life. In the Baptismal chapel thousands of children have been given the mercy of God and the sign of His love in the Sacrament of Baptism

and have started the journey of a Christian life. Thousands of children have also for the first time been able to feel a deep communion between God and their souls when they have for the first time participated in the Eucharist. Similarly, thousands of youths have been given the profuse gifts of the Holy Spirit in the Sacrament of Confirmation. Thousand of couples have here sealed their important choice of life, promised each other the love of their hearts as well as faithfulness in front of God. Countless people have rejoiced here when they have been received into full communion with the Church.

In the confessional thousands of faithful have been freed and given the joyful possibility of a new beginning in the Sacrament of Penance. Many have experienced relief here after having received the Sacrament of the Anointing of the Sick. Here also at funeral services, many goodbyes have been given to those departed and many prayers have been prayed for the souls of our loved-ones.

Above all else, daily as well as especially on Sundays the church has offered a chance for the feast of thanksgiving, the Eucharist, spiritual growth and a deep meeting with Christ in the Eucharist.

St. Henry's church was built next to Kaivopuisto 150 years ago, first mainly for the Polish and Lithuanian soldiers who were in the city while serving in the Russian army. Most of the clergy were Polish. Already before the independence of Finland there had also been some Dutch priests of the Congregation of the Priests of the Sacred Heart serving in Finland, and especially after Finnish independence, these priests replaced the Polish priests. In 1920 Finland became an Apostolic Vicariate, ceasing to be under the Archdiocese of Mohilev, and at this time St. Henry's church also became a bishop's church with a bishop's seat. The vicariate became the Diocese of Helsinki in 1955.

During the history of the parish, some Finnish priests have also functioned as its pastors: Fr. Wilfrid von Christierson and, for a short time, Fr. Adolf Carling in the beginning of the 1900's. From year 1985 to 2002 I was myself the pastor of St. Henry's Cathedral parish. From year 2002 the priests of the Neocatechumenal Way have been responsible for the life of the parish.

In the 150-year history of our church, numerous renovations and renewals have taken place. Consequently, very little of the original church interior remains.

It is clear, even without mentioning it, that the church is immensely important to and loved by the growing parish. We rejoice in that it is now renovated and in our use.

Today, we rejoice in the successful completion of the long-term renovation of the church roof and thank all those who with their work or donations have facilitated the repair work, so that today we may celebrate the Sesquicentennial Feast of St. Henry's Cathedral.

Above all, we thank God that we have this church, which we love — St. Henry's Cathedral — in which we can once again celebrate our communion with God alone as well as together with each other. Amen.

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 lauantaisin 20.11. ja 18.12. klo 14 - 16.

Kokoontumisissa on aina joku papeista mukana. Seuraavaa kertaa varten on hyvä lukea Katolisen kirkon katekismuksesta sivut 34-51 ja koota kysymyksiä ja löytöjä. Opiskelu jatkuu keväällä. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus p. 09-6129470. Tervetuloa!

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8-15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

CARITAS-KUULUMISET

Suomen Caritas ry täyttää tänä vuonna 50 vuotta!
Caritas Finland rf fyller 50 år!
Caritas Finland 50 years!

KATASTROFIKERÄYSTILI 800012-70154504, viite 2383

- Tällä hetkellä tuemme Pakistanin tulvan uhreja.
- Voit myös tukea suoraan Caritas Internationalin sivuilla osoitteessa www.caritas.org

TULEVIA TAPAHTUMIA

- 20.-21.11 Caritas-Basaari P.Olavin srk-salissa
- 21.11 Marrasmarkkinat P.Henrikin srk-salissa klo 10.30-13.30
- Markkinoiden pystytys 20.11, lauantaina, klo 15.00 alkaen. Tervetuloa mukaan!

Nordisk förening för katolska läkare

Höstmöte på Johannesgården, Göteborg, Sverige
19-21 november 2010

Tema: Samtalet-läkare patient, medicinsk-etiska dilemman

För mer information: www.nfkl.org. Anmälan till bengt_safsten@hotmail.com och Daniel.Pauchard@katolskakyrkan.se

Retretti Turun Birgittalaisluostarissa

Birgittalaisblaattit järjestävät rauhan ja mietiskelyn viikonlopun 19. (pe) – 21. (su) marraskuuta. Isä Frans Voss johtaa, aiheena on: "Ja taivaista kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt." (Mt 3:17)

Aloitamme perjantaina klo 18, ja päätämme sunnuntaina lounaaseen. Retrettimaksu (majoitus ja ruokailut) on 80 €. Retrettiin ovat kaikki tervetulleita! Tiedustelut ja varaukset birgittalaisisarilta, p. (02) 2501 910, tai birgitta.turku@kolumbus.fi

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

alkaa tänä vuonna maanantaina 6.9. klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa! Ohjelma on uudistunut niin, että kirkkoon liittymistä suunnittelevat tutustuisivat jo varhaisemmassa vaiheessa omaan seurakuntaansa. Yhteisluennoille ovat tervetulleita kaikki kiinnostuneet. Kurssille ei tarvitse ilmoittautua. Kurssin päämateriaalina käytetään Katolisen kirkon katekismusta.

ALUSTAVA OHJELMA (MUUTOKSET MAHDOLLISIA)

LUKONTUNNISTUS

- KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO
- 1.11.2010 Sakramentit; kaste ja vahvistus
 - 15.11.2010 pappeus ja eukaristia (messu)
 - 29.11.2010 rippi ja sairaiden voitelu
 - 13.12.2010 avioliitto

10.1.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

- 24.1.2011 Käskyt I
- 7.2.2011 Käskyt II

21.2.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

- 7.3.2011 Herran rukous
- 21.3.2011 Rukouksista ja hartauksista
- 4.4.2011 Eläminen kirkon yhteydessä

18.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa; palaute kurssista

LOPUKSI (seurakunnittain)

- Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
- Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
- Rippi
- Kirkkoonotto